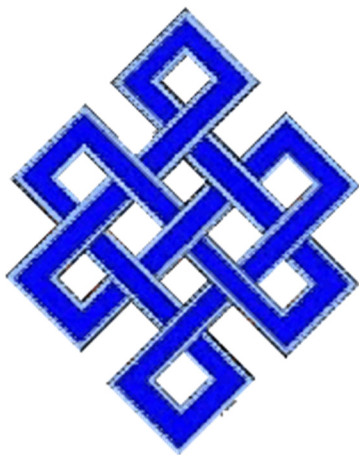

*What Constitutes
a Correct Reason?
Jam-yang-zhay-pa's
Illuminating a Little the Presentation
of Signs and Reasonings:
Beautiful Golden Garland
of Eloquence, 2*

Katherine M. Rogers

Edited by Jeffrey Hopkins

In consultation with Lo-sang-gyal-tshan

UMA INSTITUTE
FOR TIBETAN STUDIES

What Constitutes a Correct Reason?

Website for UMA Institute for Tibetan Studies (Union of the Modern and the Ancient: *gsar rnying zung `jug khang*): uma-tibet.org. UMA stands for “Union of the Modern and the Ancient” and means “Middle Way” in Tibetan. UMA is a non-profit 501(c)3 organization.

*What Constitutes
a Correct Reason?*

Jam-yang-zhay-pa's
*Illuminating a Little the Presentation
of Signs and Reasonings:
Beautiful Golden Garland
of Eloquence, 2*

Katherine M. Rogers

Edited by Jeffrey Hopkins

In consultation with Lo-sang-gyal-tshan

UMA Institute for Tibetan Studies

uma-tibet.org

UMA Great Books Translation Project Expanding Wisdom and Compassion Through Study and Contemplation

*Supported by generous grants from
His Holiness the Dalai Lama
Venerable Master Bup-an
Yeshe Khorlo Foundation
and a bequest from Daniel E. Perdue*

Translating texts from the heritage of Tibetan and Inner Asian Buddhist systems, the project focuses on Great Indian Books and Tibetan commentaries from the Go-mang College syllabus as well as a related theme on the fundamental innate mind of clear light in Tantric traditions. A feature of the Project is the usage of consistent vocabulary and format throughout the translations.

Publications are available online without cost under a Creative Commons License with the understanding that downloaded material must be distributed for free: <http://uma-tibet.org>. UMA stands for Union of the Modern and the Ancient (*gsar rnying zung jug khang*). The UMA Institute for Tibetan Studies is a non-profit 501(c)3 organization.

Mailing address:
UMA Institute for Tibetan Studies
4109 SE Howe St.
Milwaukie, Oregon 97222, USA

Original printing: March 2020; revised version: November 2022

ISBN: 978-1-941381-50-2

Library of Congress Control Number:

I. Rogers, Katherine M.

II. What constitutes a correct reason? jam-yang-zhay-pa's illuminating a little the presentation of signs and reasonings: beautiful golden garland of eloquence, 2. Includes bibliographical references.

ISBN: 978-1-941381-50-2

1. 'Jam dbyangs bzhad pa ngag dbang brtson grus, 1648-1722. 2. Rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes. 3. Chos kyi grags pa (Dharmakīrti).
 4. Tshad ma rnam 'grel gyi tshig le'ur byas pa (pramānavārttikārikā). 5. Chos mchog (Dharmottara) 6. 'Thad ldan (pramānaviniścayaṭīkā). 7. Dge-lugs-pa (Sect)--Doctrines.
 8. Wisdom—Religious aspects--Buddhism.
- I. Lo-sang-gyal-tshan, 1966- II. Title.

Contents

Preface	7
Jam-yang-zhay-pa	7
<i>The Presentation of Signs and Reasonings</i>	8
Editions consulted	9
Acknowledgement	10
Technical Notes	11
<i>Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence</i>	13
2. Explaining the definition of correct sign	14
a. Definitions of the individual three modes	15
1) Brief decisive analysis [of property of the subject]	23
2) Brief decisive analysis of forward pervasion	63
b. Explaining the meaning of the text	75
Abbreviations	95
Bibliography	97
1. Works in Tibetan and Sanskrit	97
2. Other Works	104

Preface

JAM-YANG-ZHAY-PA

Jam-yang-zhay-pa Ngag-wang-tsön-drü^a was born in the northeastern Am-do Province of Tibet in the Earth-Mouse year of 1648 east of the Blue Lake.^b At the age of five he was blessed by the Fifth Dalai Lama, from whom he later received monastic vows. Having studied the alphabet at age seven with his uncle, who was a monk, he mastered reading and writing and six years later became a novice monk, excelling among his fellow students by his ability quickly to understand texts and disputations. He went to Lhasa at age twenty-one to further his studies at the Gomang College of Dre-pung Monastic University. Arriving in Lhasa in 1668, he offered a presentation scarf to an image of Mañjuśrī in the Jo-khang Temple, where the statue reportedly favored the young scholar with a smile, due to which he became known as Jam-yang-zhay-pa, “Smiled Upon by Mañjuśrī.” Six years later he received full ordination and at twenty-nine entered Gyumay Tantric College. From age thirty-three he spent two years in meditative retreat in a cave near Dre-pung.

At the age of thirty-eight in 1685 he published the first of his major works, *Decisive Analysis of (Tsong-kha-pa’s) “Differentiating the Interpretable and the Definitive”*: *Storehouse of White Lapis-Lazuli of Scripture and Reasoning Free from Mistake, Fulfilling the Hopes of the Fortunate*, commonly called *Great Exposition of the Interpretable and the Definitive*. In 1688 he published another of his great expositions, the *Treatise on the Presentations of the Concentrative and Formless Absorptions: Adornment Beautifying the Subduer’s Teaching, Ocean of Scripture and Reasoning, Delighting the Fortunate*, commonly called *Great Exposition of the Concentrative and Formless Absorptions*. He published the *Root Text of Tenets: Lion’s Roar* in 1689, and published the *Great Exposition of Tenets*—its prose auto-commentary—ten years later in 1699, and between those two, in 1695, he published the *Decisive Analysis of (Chandrakīrti’s) “Supplement to (Nāgārjuna’s) ‘Treatise on the Middle’”*: *Treasury of*

^a ‘jam dbyangs bzhad pa ngag dbang brtson grus, 1648-1722. For a longer biography of Jam-yang-zhay-pa see Derek F. Maher, “Knowledge and Authority in Tibetan Middle Way Schools of Buddhism: A Study of the Gelukba (*dge lugs pa*) Epistemology of Jamyang Shayba (‘jam dbyangs bzhad pa) In Its Historical Context” (Ph.D. diss., University of Virginia, 2003), 169-196.

^b For an account of Jam-yang-zhay-pa’s life see:

<http://treasuryoflives.org/biographies/view/Jamyang-Zhepai-Dorje/6646>.

Scripture and Reasoning, Thoroughly Illuminating the Profound Meaning [of Emptiness], Entrance for the Fortunate, also called the *Great Exposition of the Middle*.

At age fifty-three in 1700 he became abbot of Go-mang College and in 1709 at sixty-two returned to Am-do Province, where he founded a highly influential monastery at Tra-shi-khyil^a in 1710. Seven years later he founded a tantric college at the same place. He wrote prolifically on the full range of topics of a typical Tibetan polymath and, having received honors from the central Tibetan government and from the Chinese Emperor, died at the age of seventy-three or -four in 1721/2.^b

Partly because of the close connection between Go-mang College and the Mongolian peoples stretching from the Caspian Sea through Siberia, who were predominantly Ge-lug-pa by this time, Jam-yang-zhay-pa's influence on the Ge-lug-pa order has been considerable. His life manifests a pattern typical of many influential Tibetan religious figures—child prodigy, learned scholar, disseminator of the religion, politician, priest to political personages, monastery leader, yogi, magician, popular teacher, and prolific writer.

THE PRESENTATION OF SIGNS AND REASONINGS

The text translated here is the second section of Jam-yang-zhay-pa Ngag-wang-tson-drü's^c *Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*.^d Belonging to the debate-oriented decisive analysis (*mtha' dpyod*) genre, it is an introductory textbook (*yig cha*) for the study of logic at the Go-mang Monastic College and at La-brang Tra-shi-khyil as well as their affiliated institutions throughout Inner Asia. In the curriculum this aspect of study is followed by Jam-yang-zhay-pa's very lengthy decisive analysis of Dharmakīrti's *Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Valid Cognition"* titled *Decisive Analysis of the "Commentary on Valid Cognition" Fully Revealing the Path of Liberation: Hundreds of Blazing Lights of Valid Cognition*.

Since their founding by Tsong-kha-pa in the late fourteenth and early fifteenth centuries, Ge-lug-pa monastic institutions, like those of other Tibetan orders, created their own systems of education. These often included

^a *bkra shis 'khyil*.

^b See Maher, "Knowledge and Authority in Tibetan Middle Way Schools of Buddhism," 164.

^c *'jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje ngag dbang brtson grus*, 1648-1721/1722.

^d *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes*.

a curriculum designed to enable the student to develop a “path of reasoning,” a consciousness trained in reasoned analysis until it can use analysis to realize initially the meaning of religious texts and eventually the true nature of reality. Reasoning is used to draw conclusions based on evidence, signs; and thus Jam-yang-zhay-pa’s book begins with a definition of a correct sign, and then lays out illustrations, divisions, how entailment operates, and so forth—all within the rubric of sometimes jaw-dropping challenges in the form of debates.

EDITIONS CONSULTED

Three basic editions of Jam-yang-zhay-pa’s *Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence* were consulted:

1. *chos thams cad rigs pas gtan la 'bebs pa'i gtan tshigs kyi rnam bzhag legs par bshad pa bzhugs so*. Published at Go-mang College, Lhasa, Tibet, date unknown. Interlinear reference in the Tibetan text “[G##a/b].” Abbreviated reference: “2015 Old Go-mang Lhasa,” so named because of being acquired in Lhasa, Tibet, at Go-mang College in 2015 by Jongbok Yi for the UMA Institute for Tibetan Studies. This version was likely originally printed at Go-mang College, Lhasa, Tibet, during Jam-yang-zhay-pa’s residence at Go-mang College. (To be made available at UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.) Portion translated here: 9b.4-18a.2.
2. *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes zhes bya ba bzhugs so*. TBRC W22186.14:176-304, which is a PDF of: bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon, [n.d.]. Interlinear reference in the Tibetan text “[L##a/b].” Abbreviated reference: “2011 TBRC *bla brang*,” so named because of being acquired by E. Gene Smith for the Tibetan Buddhist Resource Center at the request of the UMA Institute for Tibetan Studies in 2010 and added to TBRC in 2011. This edition, which is a revision of the above edition, was originally printed in La-brang-tra-shi-khyil monastery founded by Jam-yang-zhay-pa after his return to Am-do. It is the preferred edition, in general, though not always. Portion translated here: 13a.4-26a.1.
3. *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser phreng mdzes zhes bya ba bzhugs so*. Drepung Gomang Library Computer Section, North Karana, Karnataka, India, 2015. It appears to have been edited based on the “2011 TBRC *bla brang*” and the “2015 Old Go-mang

Lhasa” edition as well as other sources. Abbreviated reference: “New Go-mang.” Portion translated here: 174.14-190.19.

The digital Tibetan text of Jam-yang-zhay-pa’s *Presentation of Signs and Reasonings* provided in this book was supplied by the Drepung Gomang Library of Go-mang College in Mundgod, Karnataka State, India. I have edited it in consultation with all three of the above editions as well as other sources.

ACKNOWLEDGEMENT

I wish to acknowledge the strategic input of Lo-sang-gyal-tshan, Lha-ram-pa Ge-she of the Go-mang College of Dre-pung Monastic University, Mundgod, Karnataka State, India. He served as Abbot of Go-mang College of Dre-pung Monastic University in Mundgod, India, for six years from October 2015 and now is Abbot Emeritus. He also served a six-month term as Disciplinarian at the Tantric College of Lower Lhasa in Hunsur, India. He has worked with translators of the UMA Institute for Tibetan Studies since 2013.

Technical Notes

Please notice that:

- Full bibliographical references are given in the footnotes at first citation.
- For translations and editions of texts, see the Bibliography.
- The names of Indian Buddhist schools are translated into English in an effort to increase accessibility for non-specialists.
- For the names of Indian scholars and systems cited in the body of the text, *ch*, *sh*, and *ṣh* are used instead of the more usual *c*, *ś*, and *ṣ* for the sake of easy pronunciation by non-specialists; however, *cch* is used for *cch*, not *chchh*. In parentheses the usual transliteration system for Sanskrit is used.
- Transliteration of Tibetan is done in accordance with a system devised by Turrell Wylie; see “A Standard System of Tibetan Transcription,” *Harvard Journal of Asiatic Studies* 22 (1959): 261-267.
- The names of Indian authors and orders are given in “essay phonetics” for the sake of easy pronunciation and internet accessibility.
- The names of Indian authors have been added to all citations.
- Ellipses are only used to depict authors’ own ellipses; thus, the usual practice of announcing citations that begin midstream with an ellipsis is not followed; the citation merely begins midstream, mirroring the Tibetan.
- In the Tibetan text when I have filled in an author’s ellipsis with the missing material, turquoise highlight indicates the material added in place of the author’s ellipsis and the added text is put in smaller type inside brackets in order to preserve access to the author’s intended text, and in the English translation only a footnote indicates that the material has been filled in, in order to avoid clutter in the translation.
- Tibetan passages cited in the notes often vary from Jam-yang-zhay-pa’s citations likely due to different editions and often also to his editing translations from Sanskrit.

Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence

༄། །རྟོགས་རིགས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ལྷུང་གསལ་ལེགས་བཤད་གསེར་གྱི་སྤོང་མཛོས་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

Second in the series: *Jam-yang-zhay-pa's Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*

- 1. How Can a Conclusion be Drawn from a Sign? Jam-yang-zhay-pa's Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence, 1.*
- 2. What Constitutes a Correct Sign? Jam-yang-zhay-pa's Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence, 2.*
- 3. Reasoning from Effects, Jam-yang-zhay-pa's Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence, 3.*

Key to the colorization: In situations of debate the Tibetan text and the translation are highlighted in three colors: black, blue and red. Blue colored statements represent what Jam-yang-zhay-pa considers to be right, while red colored statements represent what Jam-yang-zhay-pa considers to be wrong. Words in black are other information or function structurally. In the Tibetan, turquoise highlight indicates material added in place of ellipses, and magenta highlight sets off the ellipsis indicators when the elided part has been filled in.

2. Explaining the definition of correct sign

རྟགས་ཡང་དག་གི་མཚན་ཉིད་བཤད་པ་ལ།

That which is the three modes is the definition of correct sign because Dignāga’s *Aphorisms on Valid Cognition* [his *Compilation of Valid Cognition*] says:^a

[Inference] for oneself

Is to see an object [of inference] from a sign that is the three modes.

ཚུལ་གསུམ་ཡིན་པ་རྟགས་ཡང་དག་གི་མཚན་ཉིད་ཡིན་ཏེ། ཚང་
མ་མདོ་ལས།

རང་དོན་ནི།

ཚུལ་གསུམ་རྟགས་ལས་དོན་མཐོང་ཡིན། །

ཞེས་གསུངས་པའི་སྟེང་།

The three modes exist because the three—property of the subject, forward pervasion, and counter pervasion—are those.

ཚུལ་གསུམ་ཡོད་དེ། ཕྱོགས་ཚོས། རྗེས་སྐབས། རྗེས་སྐབས་གསུམ་པོ་དེ་
ཡིན་པའི་སྟེང་།

With regard to the individual three modes, there are six [parts]: definitions, divisions, valid cognitions that are means of proof, valid cognitions ascertaining positive and negative concomitance, explaining the root meaning, and elimination of relevant qualms.

ཚུལ་གསུམ་སོ་སོ་ལ་མཚན་ཉིད། དབྱེ་བ། རྒྱབ་བྱེད་ཀྱི་ཚང་མ།
རྗེས་སུ་འགོ་རྗེས་ངེས་བྱེད་ཀྱི་ཚང་མ། ཚུ་བའི་དོན་བཤད་པ།
རྐབས་སུ་བབས་པའི་དོགས་པ་བཅད་པ་དང་རྟུག་ །

^a *tshad ma kun las btus pa (pramāṇasamuccaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4203)*, BDRC W23703.174:189-304 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 4a.1.

a. Definitions of the individual three modes

དང་པོ་[ཚུལ་གསུམ་སོ་སོ་ལ་མཚན་ཉིད་]ནི།

That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the flawless subject sought to be known in a specified proof is the definition of property of the subject in that proof.

[L13b] དེ་རྒྱུ་གི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ལ་འགོད་ཚུལ་
དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། དེ་རྒྱུ་གི་
ཕྱོགས་ཚེས་གི་མཚན་ཉིད།

That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent is the definition of property of the subject in the proof of sound as impermanent.

སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་
མེད་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་
ངེས་པ་དེ། སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚེས་གི་
མཚན་ཉིད།

That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is the definition of property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

བྱས་རྟགས་གིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་
ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་
དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། བྱས་རྟགས་གིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་པར་
བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚེས་^[G10a]གི་མཚན་ཉིད།

Such a way of positing the definitions [of property of the subject] is logically feasible because of being proven by Dharmakīrti's *Ascertainment of*

Valid Cognition which says:^a

Ascertained as existent in the object of inference [that is, the subject] as well as in what is similar to [the object inferred, that is, the predicate of the proposition], and

Ascertained as nonexistent in the nonexistent [that is, ascertained as nonexistent in what is without similarity to the object inferred, that is, the predicate of the proposition].

and the root text [Dharmakīrti's *Drop of Reasoning*]^b and commentary, Dharmottara's *Lesser Logicality* [his *Commentary on (Dharmakīrti's) "Drop of Reasoning"*],^c which say:

Just existent in that which is to be inferred [that is, the subject].

མཚན་ཉིད་འཇོག་ཚུལ་དེ་ལྟར་འཐད་དེ། རྣམ་ངེས་ལས།
 རྗེས་དཔག་བྱ་དང་དེ་མཚུངས་ལ། །
 ཡོད་དང་མེད་ལ་མེད་པར་ནི། །
 ངེས་པ་

ཞེས་དང་། འཐད་ལྡན་ཚུང་བ་ལས། རྗེས་སུ་དཔག་པར་བྱ་བ་ལ་
 ཡོད་པ་ཉིད་དང་། ཞེས་པའི་རྩ་འགྲེལ་དག་གིས་བརྒྱབ་པའི་བྱིར།

That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in solely the similar class in a specified proof is the definition of forward pervasion in that proof.

དེ་རྒྱབ་ཀྱི་མཐུན་སྟོན་ཁོ་ན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
 ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། དེ་རྒྱབ་ཀྱི་རྗེས་སུ་བྱི་

^a *tshad ma rnam par nges pa (pramānaviniścaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*, BDRC W23703.174:305-462 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 168b.7.

^b *rigs pa'i thigs pa zhes bya ba'i rab tu byed pa (nyāyabinduprakarāṇa)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4212)*, BDRC W23703.174:463-477 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 231b.7.

^c *rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa (nyāyabinduṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4231)*, BDRC W23703.189:74-185 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 47b.4: *rjes su dpag par bya ba de la rtags yod pa nyid du nges pa ni tshul gcig yin no /*

མཚན་ཉིད།

That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in solely the similar class in the proof of sound as impermanent is the definition of forward pervasion in the proof of sound as impermanent.

སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ཁོ་ན་ལ་འགོད་
ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། སྐྱེ་མི་
རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱི་མཚན་ཉིད།

That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in solely the similar class in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is the definition of forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་
ཁོ་ན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་^[L14a]ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་
མས་ངེས་པ་དེ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་རྗེས་ཀྱི་མཚན་ཉིད།

Such is the way of positing the definitions [of forward pervasion] because Dharmakīrti's *Drop of Reasoning* says:^a

Ascertained as just existent in just the similar class
མཚན་ཉིད་འཇོག་ཚུལ་དེ་སྟར་ཡིན་ཏེ། རིགས་ཐིག་ལས། མཐུན་
པའི་ཕྱོགས་ཉིད་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་^bདུ་ངེས་པ། ཞེས་དང་།

^a *rigs pa'i thig pa zhes bya ba'i rab tu byed pa* (*nyāyabinduprakaraṇa*), in *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4212), BDRC W23703.174:463-477. This appears to be an abbreviation of Dharmakīrti's *Drop of Reasoning*, 232a.1: *mtshun pa'i phyogs nyid la yod pa dang mi mthun pa'i phyogs la med pa nyid du nges pa'o* /

^b In the complete passage, in Dharmakīrti's *Drop of Reasoning*, 232a.1 (see preceding note), this second *nyid* does not follow *mtshun pa'i phyogs nyid la yod pa*, but rather follows *mi mthun pa'i phyogs la med pa*. Both texts, 2011 BDRC *bla brang*, 14a.2, and 2015 Old Go-mang Lhasa, 10a.4, contain the same abbreviated version of this passage as used here by Jam-yang-zhay pa, with *nyid* following *mtshun pa'i phyogs la yod pa*.

and Dharmakīrti's *Ascertainment of Valid Cognition* says:^a

Existent in what is similar to [the object of inference]
 རྣམ་ངེས་ལས། དེ་མཚུངས་ལ་ཡོད་དང་། ཞེས་དང་།

and Dignāga's *Door to Valid Reasoning* says:^b

That ascertained as just existent in just the similar class is one mode;

རིགས་སྒོ་ལས། མཐུན་པའི་སྟོགས་ཉིད་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་པ་
 བློ་ཚུལ་གཅིག་སྟེ། ཞེས་དང་།

and also Jetāri's *Introducing Children to Logic* says:^c

He [Dignāga] says, “Ascertained also as existent in just the similar class.”

རྫོ་ཏུ་རིས་ཀྱང་། མཐུན་པའི་སྟོགས་ཉིད་ལ་ཡང་ཡོད་པར་ངེས་
 པ་ཞེས་གཞུག་གོ། ཞེས་དང་།

and Dharmottara's *[Greater] Logicality* [his *Commentarial Explanation of* (Dharmakīrti's) “*Ascertainment of Valid Cognition*”] says:^d

That ascertained as just existent in just the similar class is one mode;

འཐད་ལྡན་ལས། མཐུན་པའི་སྟོགས་ཉིད་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་

^a *tshad ma rnam par nges pa (pramāṇaviniścaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*, BDRC W23703.174:305-462, 168b.7: *rjes dpag bya dang de mtshungs pa / yod dang med la med par ni / nges pa /*

^b *tshad ma rigs par 'jug pa'i sgo zhes bya ba'i rab tu byed pa (nyāyapraveśānāmāpramāṇaprakaraṇa)*, in *bstan 'gyur (snar thang, 4473)*, BDRC W22704.183:370-379 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 183b.6-183b.7.

^c *byis pa 'jug pa'i rtog ge (bālāvatāratarka)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4263)*, BDRC W23703.190:652-674 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 329a.7.

^d *tshad ma rnam par nges pa 'i 'grel bshad / 'thad ldan (le'u gsum pa) (pramāṇaviniścaya-ṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4227)*, BDRC W23703.213 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985). This appears to be a paraphrase of Dharmottara's *Greater Logicality*, 164a.2, *rjes su 'gro ba can gyi gtan tshigs de la yang gal te 'di mthun pa 'i phyogs nyid la yod pa yin na /*

པ་ནི་ཚུལ་གཅིག་སྟེ། ཞེས་དང་།

and also Paṇḍita Mokṣhākaragupta's *The Language of Logic* says:^a

That ascertained as existent in solely the similar class is the second mode having the name “positive concomitance” [or forward pervasion].

པ་རྗེ་ཏ་ཐར་འབྱུང་སྐྱེས་པའི་རྟོག་གའི་སྐད་ལས་ཀྱང་། ལྷོགས་
དང་མཐུན་པ་ཁོ་ན་ལ་ཡོད་པར་ངེས་པ་ཞེས་པ་རྗེས་སུ་འགོ་
བའི་མིང་ཅན་ཚུལ་གཉིས་པའོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

That ascertained by valid cognition as just nonexistent in the dissimilar class, in accordance with the mode of statement, in a specified proof, by the power of the [sign's] relation with the meaning-isolate of the explicit predicate of the proposition in that proof is the definition of counter pervasion in that proof.

དེ་སྐབས་ཀྱི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་ཀྱི་དོན་ལྡན་དང་འབྲེལ་
སྟོབས་ཀྱིས་དེ་སྐབས་ཀྱི་མི་མཐུན་པའི་ལྷོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
མཐུན་པར་མེད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། དེ་སྐབས་ཀྱི་ལྡན་
བྱའི་མཚན་ཉིད།

When applied to a specific instance, **that ascertained by valid cognition as just nonexistent in the dissimilar class, in accordance with the mode of statement, in the proof of [sound as impermanent], by the power of the [sign's] relation with the meaning-isolate of the explicit predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent** is the definition of counter pervasion in the proof of sound as impermanent because Dignāga's *Aphorisms on Valid Cognition* [his *Compilation of Valid Cognition*] says:^b

^a *rtoḡ ge 'i skad (tarkabhāṣā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4264)*, BDRC W23703.190:674-739 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 347a.3.

^b *tshad ma kun las btus pa zhes bya ba'i rab tu byed pa (pramāṇasamuccaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4203)*, BDRC W23703.174:189-304. This appears to be an abbreviation of Dignāga's poetry in *Aphorisms on Valid Cognition*, 4a.3: *rjes dpag bya dang de mthun la / yod dang med nyid la med pa'o*.

[Existent] in the object of inference [and in what is similar to the object of inference], and nonexistent in just the nonexistent [that is, nonexistent in just what is without similarity to the object of inference]

གཞི་ལ་སྐྱུར་ན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་
 བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་དོན་ཚྭ་གཞི་རྟག་པར་^[G10b]དང་འབྲེལ་སྟོབས་
 ཀྱིས་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
 མེད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། སྐྱ་^[L14b]མི་རྟག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་ཚྭ་གཞི་སྐྱབ་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཡིན་ཏེ། ཚད་མ་མདོ་ལས།
 རྗེས་དཔག་བྱ་དང་མེད་ཉིད་ལ་མེད་པའོ།
 ཞེས་དང་།

and Dharmakīrti's *Ascertainment of Valid Cognition* says:^a

Ascertained as existent in the object of inference [that is, the subject] as well as in what is similar to [the object of inference], and ascertained as nonexistent in the nonexistent [that is, ascertained as nonexistent in what is without similarity to the object of inference].

རྣམ་ངེས་ལས།
 རྗེས་དཔག་བྱ་དང་མེད་ལ་མེད་པར་ནི།
 ཞེས་དང་།

and Dharmakīrti's *Drop of Reasoning* says:^b

Ascertained as just nonexistent in the dissimilar class.

རྟོགས་ཐིག་ལས། མི་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ལ་མེད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་

^a *tshad ma rnam par nges pa (pramāṇaviniścaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*, BDRC W23703.174:305-462. This appears to be an abbreviation of Dharmakīrti's poetry in *Ascertainment of Valid Cognition*, 168b.7: *rjes dpag bya dang de mtshungs pa / yod dang med la med par ni / nges pa /*

^b *rigs pa 'i thig pa zhes bya ba 'i rab tu byed pa (nyāyabinduprakaṛaṇa)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4212)*, BDRC W23703.174:463-477, 232a.1.

པའོ། ། ཞེས་དང་།

and also Jetāri's [*Commentary on (Dignāga's) "Door to Valid Reasoning"*] says:^a

He [Dignāga] says, "The counter pervasion is ascertained as just nonexistent in the dissimilar class."

རྗོ་རྒྱ་རིས་ཀྱང་། ལྗོ་བ་ལྷན་ནི་མཐུན་པའི་ཕྱོགས་ལ་ཡང་མེད་
པ་ཉིད་དུ་ངེས་པ་ཞེས་གཞུག་གོ། ཞེས་དང་།

and also Mokṣhākaragupta's *The Language of Logic* says:^c

That which is not the similar class is the dissimilar class; that which is ascertained as solely nonexistent in that [dissimilar class], is the third mode having the name "negative concomitance" [or counter pervasion].

རྗོ་བ་གོ་སྐད་ལས་ཀྱང་། མཐུན་པའི་ཕྱོགས་མ་ཡིན་པ་ནི་མི་
མཐུན་ཕྱོགས་ཏེ། དེ་ལ་མེད་པ་ལོ་ནར་ངེས་པ་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་
ལྗོ་བའི་མིང་ཅན་ཚུལ་གསུམ་པའོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

^a *byis pa 'jug pa'i rtog ge (bālāvatāratarka)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4263)*, BDRC W23703.190:652-674, 329b.1.

^b Jetāri's *Commentary on (Dignāga's) "Door to Valid Reasoning, 329b.1*, does not include *ldog khyab ni* here.

^c *rtog ge'i skad (tarkabhāṣā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4264)*, BDRC W23703.190:674-739, 347a.7.

1) BRIEF DECISIVE ANALYSIS [OF PROPERTY OF THE SUBJECT]

[ཕྱོགས་ཚོས་གྱི་]མཐའ་ཅུང་ཟད་དཔྱད་པ་ལ།

14. Someone says:^a **That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject in the proof of sound as impermanent** is the definition of property of the subject in the proof of sound as impermanent. Furthermore, the meaning of this is that (1) sound is it [(that which goes as)^b the property of the subject in the proof of sound as impermanent], (2) it [(that which goes as) the property of the subject in the proof of sound as impermanent] is with the subject, sound [that is, impermanent is an attribute of sound], and (3) whatever is it [(that which goes as) the property of the subject in the proof of sound as impermanent] is necessarily impermanent.

ཁ་ཅིག ། རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་བར་བྱེད་པའི་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་
ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། རྒྱ་མི་
རྟག་པར་རྒྱུ་བར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་གྱི་མཚན་ཉིད། དེའི་
དོན་ཡང་རྒྱ་[རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་བར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་(སུ་འགོ་རྒྱ་
དེ།)]ཁྱོད་ཡིན། རྒྱ་ཚོས་ཅན་གྱི་སྟེང་དུ་[རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་བར་བྱེད་པའི་
ཕྱོགས་ཚོས་(སུ་འགོ་རྒྱ་དེ།)]ཁྱོད་ཡིན། [རྒྱ་མི་རྟག་པར་རྒྱུ་བར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་
ཚོས་(སུ་འགོ་རྒྱ་དེ།)]ཁྱོད་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་བྱུང་པ་དེའི་
དོན་ཡིན་ཟེར་ན།

Our response: Well then, it [absurdly] follows that the subject, impermanent, is the property of the subject in the proof of sound as impermanent because sound is it [impermanent], it [impermanent] is with the subject, sound [that is, impermanent is an attribute of sound], and whatever is it [impermanent] is necessarily impermanent.

^a 2011 BDRC *bla brang*, 14b.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 10b.3.

^b The three *su 'gro rgyu de* were inserted by Lo-sang-gyal-tshan.

འོ་ན། མི་རྟག་པ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 རྩོགས་ཚེས་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱ་[མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན། སྐྱ་ཚེས་ཅན་
 གྱི་སྤོང་དུ་[མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་
 ཡིན་པས་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར།

Both the first and second signs [which are that sound is (impermanent) and that (impermanent) is with the subject, sound] are established because sound is it [impermanent]. If you say that **the third [sign which is that whatever is (impermanent) is necessarily impermanent] is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, impermanent, whatever is it [impermanent] is necessarily it [impermanent] because it [impermanent] is selfless.

[སྐྱ་[མི་རྟག་པ་]ཡིན། སྐྱ་ཚེས་ཅན་གྱི་སྤོང་དུ་[མི་རྟག་པ་]ཡིན་པ་]རྟགས་དང་པོ་
 གཉིས་ཀ་ཀྱུབ་སྟེ། སྐྱ་[མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [མི་རྟག་པ་]ཡིན་
 ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ཁྱབ་པ་རྟགས་]གསུམ་པ་མ་གྲུབ་ན། མི་རྟག་པ་
 ཚེས་ཅན། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་^[L15a]ཡིན་ན་[མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན་པས་
 ཁྱབ་པར་ཐལ། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that impermanent is the property of the subject in the proof of sound as impermanent, our own position is] it follows that the subject, impermanent, is not the property of the subject in the proof of sound as impermanent because of being one of the nine nonestablished reasons in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that impermanent is one of the nine nonestablished reasons in the proof of sound as impermanent] because of being a nonestablished reason due to the non-difference of the sign and the predicate of the proposition in the proof of [sound as impermanent].

[མི་རྟག་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྩོགས་ཚེས་ཡིན་པར་]འདོད་ན། མི་
 རྟག་པ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྩོགས་ཚེས་
 མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚེགས་དགུ་པོ་གང་རུང་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [མི་རྟག་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་དགུ་པོ་གང་རུང་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [སྐྱེ་མི་ཉག་
 པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཉགས་ཚོས་ཐ་དད་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] say [that **the sign** which is that impermanent is a nonestablished reason due to the nondifference of the sign and the predicate of the proposition in the proof of (sound as impermanent)] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, impermanent, it [impermanent] is a nonestablished reason due to the nondifference of the sign and the predicate of the proposition in the proof of sound as it [impermanent] by the sign of it [impermanent] because it [impermanent] is a selflessness of persons.

[མི་ཉག་པ་སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]སྐྱབ་ཀྱི་ཉགས་ཚོས་ཐ་དད་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན། མི་ཉག་པ་ཚོས་ཅན། [མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་[མི་
 ཉག་པ་]ཁྱོད་ཀྱི་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱེ་[མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་དུ་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་ཉགས་ཚོས་ཐ་དད་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་
 པར་^[G11a]ཐལ། [མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་གང་ཟུག་གི་བདག་མེད་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར།

Furthermore, it [absurdly] follows that **the subject, sound, is the property of the subject in the proof of sound as impermanent** because of being [according to you] ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject in the proof of sound as impermanent. It follows [that sound is ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject in the proof of sound as impermanent] because sound is it [sound], it [sound] is with the subject, sound, and whatever is it [sound] is necessarily impermanent. Each of these signs [that sound is sound, that sound is with the subject, sound, and that whatever is sound is necessarily impermanent] is established because of being one with sound [that is, because sound is one with sound].

If you [incorrectly] accept [that **sound is the property of the subject in the proof of sound as impermanent**, our own position is] it follows that the subject, sound, is not the property of the subject in the proof of sound as

impermanent because [sound] is a nonestablished reason due to the non-difference of the basis [of debate] and the sign in the proof of [sound as impermanent].

གཞན་ཡང་། སྐྱོགས་ཚན། སྐྱོ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་
སྐྱོགས་ཚན་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱོ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་
ཚན་ཚན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་
མས་ངེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐྱོ་སྐྱོ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚན་ཚན་
ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ།
སྐྱོ་[སྐྱོ་]ཁྱོད་ཡིན་སྐྱོ་ཚན་ཚན་གྱི་སྟེང་དུ་[སྐྱོ་]ཁྱོད་ཡིན། [སྐྱོ་]ཁྱོད་
ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ལྷབ་པའི་ཕྱིར། རྟགས་རེ་རེ་ནས་ལྷབ་
སྟེ། སྐྱོ་དང་གཅིག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [སྐྱོ་སྐྱོ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་པར་བྱེད་པའི་
སྐྱོགས་ཚན་ཡིན་པར་]འདོད་ན། སྐྱོ་ཚན་ཚན། སྐྱོ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་
པར་བྱེད་པའི་སྐྱོགས་ཚན་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱོ་མི་རྟག་པར་]དེ་
རྒྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་ལྷབ་པའི་གཏན་ཚིགས་
ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] say [that the sign which is that sound is a non-established reason due to the nondifference of the basis of debate and the sign in the proof of sound as impermanent] is not established, [our own position is] it follows that with respect to the subject, sound, it [sound] is a nonestablished reason due to the nondifference of the basis [of debate] and the sign in the proof of it [sound] as impermanent by the sign of it [sound] because it [sound] is selfless.

Furthermore, it follows that with respect to the subject, sound, it [sound] is a nonestablished reason due to the nondifference of the basis [of debate] and the sign in the proof of it [sound] as impermanent by the sign of it [sound] because it [sound] is set as both the basis of debate and the sign in the proof of [sound as impermanent].

[སྐྱོ་སྐྱོ་མི་རྟག་པར་རྒྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་ལྷབ་པའི་གཏན་ཚིགས་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན། སྐྱོད་ཅན་གྱི་ཉམས་ཀྱིས་
 [སྐྱོད་མི་ཉམས་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་གཞི་ཉམས་ཐ་དད་མེད་
 རས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་^[L15b]ཚིགས་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱོད་
 བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར། གཞན་ཡང་། སྐྱོད་ཅན་གྱི་ཉམས་ཀྱིས་
 [སྐྱོད་མི་ཉམས་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 གཞི་ཉམས་ཐ་དད་མེད་རས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་པར་
 ཐལ། [སྐྱོད་[སྐྱོད་མི་ཉམས་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚིང་གཞི་དང་ཉམས་
 གཞིས་ཀར་བཀོད་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

15. Someone says:^a **That ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent, in the manner of the mutual difference of it and the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent is the definition of property of the subject in the proof of [sound as impermanent].**

ཡང་ཁ་ཅིག་གིས། ཉམས་སྐྱོད་མི་ཉམས་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་
 འདོད་ཚིགས་ཅན་དང་ཕན་ཚུན་ཐ་དད་པའི་ཚུལ་གྱིས་སྐྱོད་མི་ཉམས་
 པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚིགས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
 མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚིང་མས་ངེས་པ་དེ། [སྐྱོད་མི་ཉམས་པར་]དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚིགས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ཟེར་ན།

Our response: It [absurdly] follows that the subject, impermanent, is the property of the subject in the proof of sound as impermanent because it [impermanent] is ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent], in the manner of the mutual difference of it [impermanent] and the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent].

^a 2011 BDRC *bla brang*, 15b.2; 2015 Old Go-mang Lhasa, 11a.5.

མི་རྟག་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་སྟོགས་
 ཚོས་ཡིན་པར་ཐལ། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་
 འདོད་ཚོས་ཅན་དང་ཕན་ཚུན་ཐ་དད་པའི་ཚུལ་གྱིས་[སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
 པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

It follows that [(impermanent) is ascertained by valid cognition as just
 existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought
 to be known in the proof of (sound as impermanent), in the manner of the
 mutual difference of (impermanent) and the subject sought to be known in
 the proof of sound as impermanent] because it [impermanent] is mutually
 different from sound, sound is it [impermanent], it [impermanent] is with
 the subject, sound, and whatever is it [impermanent] is necessarily imper-
 manent.

[མི་རྟག་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་དང་ཕན་ཚུན་ཐ་དད་པའི་
 ཚུལ་གྱིས་(སྐྱ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
 པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་སྐྱ་
 དང་ཕན་ཚུན་ཐ་དད་གང་ཞིག ། སྐྱ་[མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན། སྐྱ་ཚོས་
 ཅན་གྱི་སྟེང་དུ་[མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་ཡིན་ན་མི་
 རྟག་པ་ཡིན་པས་བྱབ་པའི་ཕྱིར།

You have come to assert the latter signs [which are that sound is (im-
 permanent), (impermanent) is with the subject, sound, and whatever is
 (impermanent) is necessarily impermanent].

The first [sign, which is that (impermanent) is mutually different from
 sound] is established because it [impermanent] is different from sound and
 sound is different from it [impermanent].

[སྐྱ་(མི་རྟག་པ་)ཡིན། སྐྱ་ཚོས་ཅན་གྱི་སྟེང་དུ་(མི་རྟག་པ་)ཡིན། (མི་རྟག་པ་)ཡིན་ན་མི་
 རྟག་པ་ཡིན་པས་བྱབ་པ་]རྟགས་ཕྱི་མ་རྣམས་ཁྱོད་ཀྱི་ཁས་སྦངས་ལ་
 སོང་། [(མི་རྟག་པ་)སྐྱ་དང་ཕན་ཚུན་ཐ་དད་ཡིན་པ་]དང་པོ་གྲུབ་ལྟེ། [མི་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

ཉག་པ་]ཁྱོད་སྐྱ་དང་^[G11b]ཐ་དང། སྐྱ་[མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་དང་ཐ་དང་
ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that impermanent is the property of the subject in the proof of sound as impermanent], then it [absurdly] follows that with respect to the subject, impermanent, there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign of it [impermanent] because it [impermanent] is the property of the subject in the proof of [sound as impermanent].

[མི་ཉག་པ་སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་ཡིན་པར་]འདོད་ན། མི་
ཉག་པ་ཚོས་ཅན། [མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་ཀྱི་ཉག་ས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་
སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་^[L16a]སྐྱོན་མེད་ཡོད་པར་
ཐལ། [མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་ཡིན་
པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, (impermanent)], then it [absurdly] follows that with respect to the subject, [impermanent], there exists a person who, having ascertained by valid cognition sound as it [impermanent], is doubting whether or not sound is impermanent because there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign of it [impermanent].

[(མི་ཉག་པའི་)ཉག་ས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་
སྐྱོན་མེད་ཡོད་པར་]འདོད་ན། [མི་ཉག་པ་]དེ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་[མི་ཉག་
པ་]ཁྱོད་དུ་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་ཉག་པ་ཡིན་མིན་ཐེ་ཚོམ་ཟ་
བའི་གང་ཟག་ཡོད་པར་ཐལ། [མི་ཉག་པ་]ཁྱོད་ཀྱི་ཉག་ས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་
ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡོད་
པའི་ཕྱིར།

You cannot accept [that there exists a person who, having ascertained by valid cognition sound as (impermanent), is doubting whether or not sound

is impermanent] because if sound is ascertained by valid cognition as impermanent, then there cannot be doubt concerning whether or not sound is impermanent, because [sound] is selfless.

[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ཡིན་མིན་གྱི་ཚུལ་ལྟར་གང་ཟག་ཡོད་པར་]འདོད་མི་བྱས་ཏེ། སྐྱ་མི་རྟག་པར་ཚད་མས་ངེས་ན་སྐྱ་མི་རྟག་པ་ཡིན་མིན་གྱི་ཚུལ་ལྟར་གང་ཟག་ཡོད་པར་བྱེད་ཏེ། [སྐྱ་]བདག་མེད་ཡིན་པའི་བྱེད།

16. Someone says:^a That which is such that there exists a flawless subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent] by the sign of “it” [that is, a specified sign] and “it” [that specified sign] is ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent] in the manner of the mutual difference of “it” and sound is the definition of property of the subject in the proof of sound as impermanent. Furthermore, with respect to the meaning of existing, in accordance with the mode of statement [in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent], merely:

sound is “it”; “it” is with the subject, sound; and whatever is “it” is necessarily impermanent

is the meaning of [existing, in accordance with the mode of statement (in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent)].

ཡང་ཁ་ཅིག་གིས། རྒྱུད་ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྐྱོན་མེད་ཡོད་པ་གང་ཞིག ། རྒྱུད་སྐྱ་དང་ཕན་ཚུན་ཐ་དད་པའི་ཚུལ་གྱིས་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚེས་ཀྱི་མཚན་ཉིད། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་]འགོད་

^a 2011 BDRC bla brang, 16a.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 11b.3.

ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པའི་དོན་ཡང་། སྐྱེ་བྱོད་ཡིན། སྐྱེ་ཚོས་
 ཅན་གྱི་སྤྱང་དུ་བྱོད་ཡིན། བྱོད་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་བྱུབ་
 པ་ཚམས་[(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱུབ་གྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་)འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
 པར་ཡོད་པ་]དེའི་དོན་ཡིན་ཟེར་ན།

Our response: It [absurdly] follows that with respect to the subject, impermanent, it [impermanent] is that which exists, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent because sound is it [impermanent], it [impermanent] is with the subject sound, and whatever is it [impermanent] is necessarily impermanent.

མི་རྟག་པ་ཚོས་ཅན། [མི་རྟག་པ་]བྱོད་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱུབ་པར་
 བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
 ཡོད་པ་དེ་ཡིན་པར་ཐལ། སྐྱེ་[མི་རྟག་པ་]བྱོད་ཡིན། སྐྱེ་ཚོས་ཅན་གྱི་
 སྤྱང་དུ་[མི་རྟག་པ་]བྱོད་ཡིན། [མི་རྟག་པ་]བྱོད་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་
 ཡིན་པས་བྱུབ་པའི་བྱེད།

If you [incorrectly] accept [that (impermanent) is that which exists, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent], it [absurdly] follows that with respect to the subject, impermanent, the meaning of existent (*yod pa*), in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent], is complete in it [impermanent] because it [impermanent] is the “existent” (*yod pa*) that is a piece of that phrase, [“existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent” (*de sgrub kyi shes ’dod chos can la ’god tshul dang mthun par yod pa*)].

[(མི་རྟག་པ་)སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱུབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་
 དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་དེ་ཡིན་པར་]འདོད་ན། མི་རྟག་པ་ཚོས་ཅན། [མི་
 རྟག་པ་]བྱོད་ལ་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱུབ་གྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་^[L16b]དང་མཐུན་པར་ཡོད་པའི་དོན་ཚང་བར་ཐལ།

[མི་ཉག་པ་]གྲོད་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་
 ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཞེས་པ་]དེའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་དེ་ཡིན་
 པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that the meaning of existent (*yod pa*), in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent, is complete in (impermanent)], it [absurdly] follows that with respect to the subject, [impermanent], it [impermanent] is not any of the three nonestablished reasons in relation to the fact in the proof of [sound as impermanent] because the meaning of “existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent],” is complete in it [impermanent] [according to you]. The three spheres [of self-contradiction]!

[མི་ཉག་པ་]ལ་(སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་གྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
 མཐུན་པར་ཡོད་པའི་དོན་ཚང་བར་]འདོད་ན། [མི་ཉག་པ་]དེ་ཚེས་ཅན། [མི་
 ཉག་པ་]གྲོད་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་གྱི་དོན་ལ་སྣོས་ཏེ་མ་གུབ་པའི་
 གཏན་ཚིགས་གསུམ་པོ་གང་རུང་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [མི་ཉག་
 པ་]གྲོད་ལ་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་གྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཞེས་པའི་དོན་ཚང་བའི་ཕྱིར།
 འཁོར་གསུམ།

[That the meaning of “existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent” is complete in impermanent] entails [that impermanent is not any of the three non-established reasons in relation to the fact in the proof of sound as impermanent] because the term “existent” in “existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent],” eliminates [impermanent] as being those non-established [reasons] in relation to the fact [in the proof of sound

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

as impermanent], because Dharmottara's *Lesser Logicality*^a [his *Commentary on (Dharmakīrti's) "Drop of Reasoning"*] says:^b

The word stating “existent” excludes [the sign being] a nonestablished [reason] in the case of [for example], “because of being the object of apprehension of an eye consciousness,” and so forth;

and Mokṣhākaragupta's *The Language of Logic* says:^c

The word stating “existent” excludes nonestablished [reasons], such as [in the case of], “Sound is impermanent because of being an object of apprehension of an eye consciousness.”

and Jetāri's *Introducing Children to Logic* says:^d

The word stating “existent” excludes nonestablished [reasons].

[མི་རྟག་པ་ལ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
 པར་ཡོད་པ་ཞེས་པའི་དོན་ཚང་བ་ཡིན་ན། མི་རྟག་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་དོན་ལ་
 ལྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་གསུམ་པོ་གང་རུང་མ་ཡིན་པས་]བྱབ་སྟེ། [མི་
 རྟག་པ་)སྐྱེ་མི་རྟག་པ་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་
 དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཞེས་པའི་ཡོད་པའི་སྐྱེ་དེས་དོན་ལ་ལྟོས་
 ཏེ་མ་གྲུབ་པ་^[G12a]དེ་རྣམས་གཙོད་པའི་ཕྱིར། འཐད་ལྡན་ཆེ་བ་
 ལས། ཡོད་པ་ཞེས་སྐྱོས་པའི་ཚིག་གིས་ནི་ **ནས།** [མིག་(ཤེས་)གིས་

^a Correcting Dharmottara's *Greater Logicality* to Dharmottara's *Lesser Logicality* due to the absence of this quote in the former and presence in the latter; see the next footnote, and Jam-yang-zhay-pa's citation below.

^b *rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa (nyāyabinduṭkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4231)*, BDRC W23703.189:74-185, 47b.7-48a.1, which reads:

དེ་ལ་ཡོད་པའི་ཚིག་གིས་ནི་མིག་གིས་གཟུང་བར་བྱ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་
 སྐྱོས་པ་མ་གྲུབ་པ་བསལ་བ་ཡིན་ལོ།

^c *rlog ge'i skad (tarkabhāṣā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4264)*, BDRC W23703.190:674-739. This appears to be a paraphrase of Mokṣhākaragupta's *The Language of Logic*, 346b.6-346b.7, which reads: 'dir yod pa smos pas ma grub pa bsal te / dper na sgra mi rtag ste / mig gis gzung bar bya ba nyid kyi phyir ro zhes pa bzhin no /

^d *byis pa 'jug pa'i rlog ge (bālāvatārātarka)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4263)*, BDRC W23703.190:652-674, 329a.6, which reads:

ཡོད་པའི་ཚིག་སྐྱོས་པས་མ་གྲུབ་པ་སེལ་ལོ།

གཟུང་བར་བྱ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པ་མ་གྲུབ་པ་]བསལ་ཏེ། ཞེས་
 དང་། རྟོག་གའི་སྐད་ལས། ཡོད་པ་ཞེས་སྟོས་པའི་ཚོག་གིས་ནི་མ་
 གྲུབ་པ་བསལ་ཏེ། སྐྱ་ནི་མི་རྟག་སྟེ། མིག་ཤེས་ཀྱི་བཟུང་བྱ་ཡིན་
 པའི་ཕྱིར་ཞེས་པ་སྟེ། ཞེས་དང་། རྩོམ་པའི་ཕྱིས་པ་འཇུག་
 པའི་རྟོག་གའི་སྐད་ལས། ཡོད་པ་ཞེས་སྟོས་པའི་ཚོག་གིས་མ་གྲུབ་པ་
 བསལ་ཏེ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it [absurdly] follows that “existent” that is a piece of the phrase in Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning*,^a “Just existent in that which is to be inferred [that is, the subject],” does not exclude [the sign being] a nonestablished [reason] in relation to the fact because [according to you] “existent” that is a piece of the phrase, “existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product” does not exclude [the sign being] a nonestablished [reason] in relation to the fact [in the proof of sound as impermanent].

གཞན་ཡང་། རིགས་ཐིག་ལས། རྩོམ་སྟེ་དབག་པར་བྱ་བ་ལ་ཡོད་
 པ་ཉིད་དང་། ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པས་དོན་ལ་
 རྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་མ་ཡིན་པར་ཐལ། བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་
 སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཡོད་
 པ་ཞེས་པས་དོན་ལ་རྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་^[L17a]སེལ་བ་མ་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར།

Above, if you [incorrectly] accept [that “existent” that is a piece of the phrase in Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning*, “Just existent in that which is to be inferred (that is, the subject),” does not exclude (the sign being) a nonestablished (reason) in relation to the fact], it [absurdly] follows that

^a *rigs pa'i thigs pa zhes bya ba'i rab tu byed pa (nyāyabinduprakaṛaṇa)*, in *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4212), BDRC W23703.174:463-477, 231b.7.

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

the meaning of the passage from Dharmottara’s *Lesser Logicality* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*].^a

The word “existent” excludes [the sign being] a nonestablished [reason] in the case of [for example], “because of being the object of apprehension of an eye consciousness,” and so forth,

is not established because [according to you, your] thesis [which is that “existent” that is a piece of the phrase, “Just existent in that which is to be inferred (that is, the subject),” does not exclude the sign being a nonestablished (reason) in relation to the fact] is logically feasible.

གོང་དུ་[རིགས་ཐིག་ལས། རྗེས་སྲུ་དབག་པར་བྱ་བ་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་། ཞེས་པའི་
 ཚིག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པས་དོན་ལ་སྟོན་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་མ་ཡིན་པར་]འདོད་
 བ། འཐད་ལྡན་ཚུང་བ་ལས། ཡོད་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་གིས་མིག་
 ཤེས་གྱི་བཟུང་བྱ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་བྱ་བ་ལ་སོགས་པའི་མ་གྲུབ་
 བ་བསལ་ཏེ། ཞེས་པའི་ལྷུང་དོན་མ་གྲུབ་པར་བཤམ། [རིགས་ཐིག་ལས།
 རྗེས་སྲུ་དབག་པར་བྱ་བ་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པས་
 དོན་ལ་སྟོན་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་མ་ཡིན་པ་]དམ་བཅའ་འཐད་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows [that your thesis—which is that “existent” that is a piece of the phrase in Dharmakīrti’s *Drop of Reasoning*, “Just existent in that which is to be inferred (that is, the subject),” does not exclude the sign being a nonestablished (reason) in relation to the fact] is not logically feasible because Jetāri and so on explain that (1) stating “existent” excludes [the sign being] a nonestablished [reason] in relation to the fact, and (2) the term expressing “just” excludes [the sign being] a nonestablished [reason] in relation to one portion of the subject,^b and (3) stating “ascertained” excludes [the sign being] a nonestablished [reason] in relation to an awareness.

^a *rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa (nyāyabinduṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4231)*, BDRC W23703.189:74-185, 47b.7-48a.1, *de la yod pa'i tshig gis ni mig gis gzung bar bya ba yin pa'i phyir zhes bya ba la sogs pa ma grub pa bsal ba yin no /*

^b A reason that is “just existent in that which is to be inferred (that is, the subject)” must exist in all instances of the subject; it cannot be nonexistent in any instances of the subject. Thus the term “just” eliminates the possibility of the reason being “a nonestablished reason in relation to one portion of the subject” (*chos can gyi phyogs gcig la ltos te ma grub pa'i gtan tshigs*).

གཞན་ཡང་ [རིགས་ཐིག་ལས། རྗེས་སུ་དཔག་པར་བྱ་བ་ལ་ཡོད་པ་ཉིད་དང་། ཞེས་
 པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པས་དོན་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་མ་ཡིན་པ་(དམ་
 བཅའ་)]དེ་མི་འཐད་པར་ཐལ། རྗེ་རྡ་རི་སོགས་ཀྱིས་ཡོད་པ་ཞེས་
 སྟོས་པས་དོན་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་དང་། ཉིད་ཅེས་སྟོས་
 པས་ཚོས་ཅན་གྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ། དེས་པ་
 སྟོས་པས་སྟོ་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བར་བཤད་པའི་སྤྱིར།

It follows that [Jetāri and so on explain that (1) stating “existent” ex-
 cludes (the sign being) a nonestablished (reason) in relation to the fact, and
 (2) stating “just” excludes (the sign being) a nonestablished (reason) in
 relation to one portion of the subject, and (3) stating “ascertained” ex-
 cludes (the sign being) a nonestablished (reason) in relation to an aware-
 ness] because (1) “existent”—that is a piece of the phrase, “ascertained by
 valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement,
 in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent
 by the sign, product”—excludes [the sign being] a nonestablished [reason]
 in relation to the fact; (2) and “just” [that is a piece of the phrase, “ascer-
 tained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of
 statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as im-
 permanent by the sign, product”] excludes [the sign being] a nonestab-
 lished [reason] in relation to one portion of the subject; (3) and stating
 “ascertained” [that is a piece of that same phrase] excludes [the sign being]
 a nonestablished (reason) in relation to an awareness.

[རྗེ་རྡ་རི་སོགས་ཀྱིས་ཡོད་པ་ཞེས་སྟོས་པས་དོན་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་དང་།
 ཉིད་ཅེས་སྟོས་པས་ཚོས་ཅན་གྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ། དེས་པ་སྟོས་
 པས་སྟོ་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བར་བཤད་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་པའི་རྟགས་
 ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་དེས་པ་
 ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པས་དོན་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་
 སེལ་བ་དང་། ཉིད་ཅེས་པས་ཚོས་ཅན་གྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་དང་། དེས་པ་སྣོས་པས་སྣོལ་སྣོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་
སེལ་བའི་ཕྱིར།

The first piece of the sign [which is that “existent”—that is a piece of the phrase, “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product”—excludes the sign being a nonestablished (reason) in relation to the fact] is established because Jetāri’s *Introducing Children to Logic* says:^a

Stating ‘existent’ excludes nonestablished [reasons].

[བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྣོལ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་
འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་དེས་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་བྱར་གྱི་
ཡོད་པ་ཞེས་པས་དོན་ལ་སྣོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་]རྟགས་བྱར་དང་པོ་གྲུབ་
ཏེ། བྱིས་པ་འཇུག་པའི་རྟོག་གི་སྐད་ལས། ཡོད་པ་ཞེས་སྣོས་པས་
མ་གྲུབ་པ་བསལ་ཏེ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

The second piece of the sign [which is that “just” (that is a piece of the phrase, “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product”) excludes the sign being a nonestablished (reason) in relation to one portion of the subject] is established because Vinītadeva’s *Great Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*: *Assisting Students* says:^b

The term “solely” (*kho na*) excludes nonestablished [reasons] in relation to one portion of the subject,

and Dharmottara’s *Lesser Logicity* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*] says:^c

^a *bis pa ’jug pa’i rtoḡ ge (bālāvatāratarka)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4263)*, BDRC W23703.190:652-674, 329a.6, ཡོད་པའི་ཚིག་སྣོས་པས་མ་གྲུབ་པ་སེལ་ལོ།

^b *rigs pa’i thigs pa’i rgya cher ’grel pa (nyāyabinduṭikā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4230)*, BDRC W23703.189:4-74 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985). This passage was not found.

^c *rigs pa’i thigs pa’i rgya cher ’grel pa (nyāyabinduṭikā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4231)*, BDRC W23703.189:74-185, 48a.1, ཉིད་ཀྱི་ཚིག་གིས་ནི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་མ་གྲུབ་པ་བསལ་བ་ཡིན་ཏེ།

Stating “just” (*nyid*) excludes nonestablished [reasons] in relation to a portion of the subject.

[བྱུང་པའི་རྟོགས་ཀྱིས་སྣང་མི་རྟོག་པར་སྣང་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་
 གྱི་ཉིད་ཅེས་པས་ཚེས་ཅན་གྱི་སྟོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་]རྟོགས་
 ཟུར་གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ། རིགས་ཐིག་གི་^[G12b]འགྲེལ་ཆེན་སྟོབ་པན་
 ལས། ཁོ་ན་ཞེས་པས་ནི་སྟོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་
 ཏེ། ^[L17b]ཞེས་དང་། འཐད་ལྡན་ཚུང་བྱ་^aལས། ཉིད་ཅེས་སྟོས་པས་
 ཚེས་ཅན་གྱི་སྟོགས་^bལ་སྟོས་པའི་མ་གྲུབ་པ་དག་བསལ་ཏེ། ཞེས་
 གསུངས་པའི་བྱིར།

The third piece of the sign [which is that stating “ascertained” [that is a piece of the phrase, “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product”] excludes (the sign being) a nonestablished (reason) in relation to an awareness] is established **because** the word stating “ascertained—that is a piece of the phrase, [“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product”]—excludes nonestablished (reasons) in relation to an awareness having doubt and so forth^c It follows [that the word stating “ascertained”—that is a piece of the phrase, (“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product”)]—excludes nonestablished (reasons) in relation to an awareness having doubt and so forth] **because** Mokṣhākaragupta’s

^a Cited earlier as *’thad ldan chung ba*.

^b Dharmottara’s *Lesser Logicality*, 48a.1, *phyogs gcig la*; 2015 Old Go-mang Lhasa, 12b.1, *phyogs gcig la*; 2011 BDRC *bla brang*, 17b.1, *phyogs la*.

^c Nonestablished reasons in relation to an awareness are of four types: Nonestablished reason in relation to an awareness having doubt (1) with regard to the entity of the sign, (2) with regard to the entity of the subject, (3) with regard to the relationship of the basis of debate and the sign, and (4) nonestablished reason due to the nonexistence of the subject sought to be known.

The Language of Logic says:^a

Stating “ascertained” excludes [reasons] that are nonestablished upon having doubt;

and Jetāri’s [*Introducing Children to Logic*] also says:^b

Stating “ascertained” excludes [reasons] that are nonestablished upon having doubt.

[(བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་
 གྱི་)ངེས་པ་སྟོས་པས་སྟོ་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སེལ་བ་]རྟགས་ཟུར་གསུམ་པ་
 གྲུབ་སྟེ། [བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་
 ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པ་]དེའི་
 ཚིག་ཟུར་གྱི་ངེས་པ་ཞེས་སྟོས་པའི་ཚིག་གིས་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བའི་སྟོ་ལ་
 སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སོགས་བསལ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པའི་རྟགས་
 ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
 མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པ་)དེའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ངེས་པ་ཞེས་
 སྟོས་པའི་ཚིག་གིས་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བའི་སྟོ་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སོགས་བསལ་བ་ཡིན་
 པ་]དེར་ཐལ། རྟོག་གའི་སྐད་ལས། ངེས་པ་ཞེས་སྟོས་པས་ནི་ཐེ་
 ཚོམ་ཟ་ནས་མ་གྲུབ་པ་དག་བསལ་ཏེ། ཞེས་དང་། རྩོ་ཏུ་རིས་ཀྱང་།
 ངེས་པ་ཞེས་སྟོས་པས་ནི་ཐེ་ཚོམ་ཟ་ནས་མ་གྲུབ་པ་སོགས་བསལ་
 ཏེ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

To state the proof of the property of the subject: It follows that the subject, product, is the property of the subject in the proof of sound as impermanent because there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign of it [product], and it

^a *rtog ge'i skad (tarkabhāṣā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4264)*, BDRC W23703.190:674-739, 347a.5: ངེས་པར་སྟོས་པ་རྩིས་སུ་འགོ་བལ་ཐེ་ཚོམ་ཟ་བ་བསལ་།

^b *byis pa 'jug pa'i rtog ge (bālāvatāratarka)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4263)*, BDRC W23703.190:652-674, 329a.7-329b.1: *nges pa smos pas ni the tshom za ba gcod do /*

[product] is ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent].

སྟོབས་ཚེས་ཡིན་པའི་སྐབ་བྱེད་བཞུགས་ན། བྱས་པ་ཚེས་ཅན། སྐྱ་མི་
རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་སྟོབས་ཚེས་ཡིན་པར་ཐལ། [བྱས་
པ་]ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་
འདོད་ཚེས་ཅན་སྟོན་མེད་ཡོད་པ་གང་ཞེས། [བྱས་པ་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་
རྟག་པར་]དེ་སྐབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The first [sign which is that there exists a flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, (product)] is established because sound is [the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, (product)].

[(བྱས་པའི་)རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྟོན་མེད་ཡོད་
པ་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ། སྐྱ་དེ་[(བྱས་པའི་)རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་
པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྟོན་མེད་]དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you say that [the sign which is that sound is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, (product)] is not established, [our own position is] it follows that, with respect to the subject, sound, it [sound] is the flawless subject sought to be known in the proof of sound as impermanent by the sign, product, because it [sound] is that which is held as the subject in the proof of [sound as impermanent by the sign, product], and there exists a person who, having ascertained it [sound] by valid cognition as a product, is engaged in wanting to know whether it [sound] is impermanent.

[སྐྱ་(བྱས་པའི་)རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་
སྟོན་མེད་ཡིན་པ་]མ་གྲུབ་ན། སྐྱ་ཚེས་ཅན། [སྐྱ་]ཁྱོད་བྱས་རྟགས་ཀྱིས་
སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་སྟོན་
མེད་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་]ཁྱོད་[བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐབ་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

གྱི་ཚཱ་ཅན་དུ་བཟུང་བ་གང་ཞིག ། [སྐྱོད་བྱས་པར་ཚད་མས་
 དེས་ནས་[སྐྱོད་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་
 ཡོད་པའི་ཕྱིར།

If you say that the first [sign which is that sound is that which is held as the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product] is not established, [our own position is] it follows that, with respect to the subject, sound, it [sound] is that which is held as the subject in the proof of it [sound] as impermanent [by the sign, product] because it [sound] is held as the subject in the syllogism, “The subject, it [sound], is impermanent because of being a product.” It follows [that sound is held as the subject in the syllogism, “The subject, (sound), is impermanent because of being a product”] because it [sound] is selfless.

[སྐྱོད་བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱོད་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་གྱི་ཚཱ་ཅན་དུ་བཟུང་བ་]དང་པོ་མ་
 ལྷུ་བ་ན། སྐྱོད་ཚཱ་ཅན། [སྐྱོད་^[L18a][སྐྱོད་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་ཚཱ་ཅན་དུ་བཟུང་པར་ཐལ། [སྐྱོད་[སྐྱོད་
 ཚཱ་ཅན། མི་རྟག་སྟེ། བྱས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཞེས་པའི་སྐྱོར་བའི་
 ཚཱ་ཅན་དུ་བཟུང་བའི་ཕྱིར། [སྐྱོད་ཚཱ་ཅན། མི་རྟག་སྟེ། བྱས་པ་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར་ཞེས་པའི་སྐྱོར་བའི་ཚཱ་ཅན་དུ་བཟུང་བ་]དེར་ཐལ། [སྐྱོད་བདག་
 མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The second [sign which is that there exists a person who, having ascertained by valid cognition that sound is a product, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent] is established because the full-fledged opponent in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is that [person who, having ascertained by valid cognition that sound is a product, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent].

[སྐྱོད་བྱས་པར་ཚད་མས་དེས་ནས་སྐྱོད་མི་རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་
 ཡོད་པ་]གཉིས་པ་ལྷུ་བ་སྟེ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱོད་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་

པར་བྱེད་པའི་ཕྱི་རྒྱལ་ཡང་དག་དེ་[སྐྱེ་བྱས་པར་ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་
རྟག་པ་ལ་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པའི་གང་ཟག་]དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] say that **the earlier second sign^b** [which is that product is ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, product, it is ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent **because** (1) it [product] accords with the mode of statement in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent], (2) the meaning of “existent” (*yod pa*)—that is a piece of the phrase [“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”]—is complete in it [product], (3) the meaning of “just” (*nyid*) being affixed to “existent” (*yod pa nyid*) is complete in it [product], and (4) the meaning of “ascertained by valid cognition” (*tshad mas nges pa*) is complete in it [product].

གོང་གི་[བྱས་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་གྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པ་]རྟགས་གཉིས་པ་མ་གྲུབ་
ན། བྱས་པ་ཚེས་ཅན། བྱིད་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་
ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པར་ཐལ། [བྱས་པ་]བྱིད་[སྐྱ་མི་རྟག་
པར་]དེ་སྐྱབ་གྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
པ་གང་ཞིག ། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་
ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་]དེའི་^[G13a]ཚིག་
ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པའི་དོན་[བྱས་པ་]བྱིད་ལ་ཚང་། ཡོད་པའི་

^a Correcting *phyir rgol* in 2011 TBRC *bla brang* (18a.2) to *phyi rgol* in accordance with 2015 Old Go-mang Lhasa (12b.6).
^b The earlier second sign is on p. 39.

མཇུག་ཏུ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བའི་དོན་[གྲས་པ་]ཁྱོད་ལ་ཚང་། ཚང་མས་
 དེས་པ་ཞེས་པའི་དོན་[གྲས་པ་]ཁྱོད་ལ་ཚང་བའི་ཕྱིར།

The first [sign which is that product accords with the mode of statement in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent] is established because the mode of statement in the proof of [sound as impermanent] by the sign of it [product] is a copulative “is” statement (*yin 'god*), the mode of proof is a copulative “is” proof (*yin sgrub*), sound is it [product], and it [product] is with the subject, sound.^a

[That the mode of statement in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is a copulative “is” statement (*yin 'god*), the mode of proof is a copulative “is” proof (*yin sgrub*), sound is product, and product is with the subject, sound] entails [that product accords with the mode of statement in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent] because the meaning of according with the mode of statement is taken as:

1. in the case of a copulative “is” statement, what goes as the subject in the proof of [sound as impermanent] **is** the sign [in the sense that, for example, sound is a product], and the sign is with it [the subject, in the sense that, for example, product is with sound]; and
2. in the case of an [ontological] “exists” statement, the sign **exists** with what goes as the subject [in the sense that, for example, fire exists with a smoky pass], and the sign exists in [or on] the subject [in the sense that, for example, fire exists in (or on) a smoky pass].

It follows that [the meaning of according with the mode of statement is taken as: (1) in the case of a copulative “is” statement, what goes as the subject in the proof of (sound as impermanent) is the sign and the sign is with it; and (2) in the case of an (ontological) “exists” statement, the sign

^a There are two modes of statement, that is to say, two ways of stating a syllogism: the copulative and the ontological. (1) The copulative mode is an “is” statement using the linking form of the verb “to be” and (2) the ontological mode can be either an “exists” statement using the verb “to exist” or an “is” statement using the ontological form of the verb “to be” as in “there is a cat in the backyard.” The syllogism, “The subject, sound, *is* impermanent because of being a product” is in the copulative mode: sound must be ascertained as *being* impermanent and *being* a product. The syllogism, “With respect to the subject, on a smoky pass, fire exists, because smoke exists” is in the ontological mode: smoke must be ascertained as *existing* on the smoky pass, and fire must be ascertained as *existing* on the smoky pass.

exists with what goes as the subject and the sign exists in the subject] because the meaning of [according with the mode of statement] exists.

[བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པ་]དང་པོ་གྲུབ་ཤི། [བྱས་པ་]ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་འགོད་ཚུལ་ཡིན་འགོད། སྐྱབ་ཚུལ་ཡིན་སྐྱབ་ཡིན། སྐྱ་[བྱས་པ་]ཁྱོད་ཡིན། སྐྱ་ཚོས་ཅན་གྱི་སྤྲོད་དུ་[བྱས་པ་]ཁྱོད་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པའི་]རྟགས་ཀྱིས་(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་འགོད་ཚུལ་ཡིན་འགོད། སྐྱབ་ཚུལ་ཡིན་སྐྱབ་ཡིན། སྐྱ་(བྱས་པ་)ཡིན། སྐྱ་ཚོས་ཅན་གྱི་སྤྲོད་དུ་(བྱས་པ་)ཡིན་ན། བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པས་]བྱུང་སྟེ། འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པའི་དོན་ཡང་ཡིན་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ན། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་དུ་འགོ་རྒྱུ་དེ་རྟགས་དེ་ཡིན་པ་དང་། [ཚོས་ཅན་]དེའི་སྤྲོད་དུ་རྟགས་དེ་ཡིན་པ་ལ་བྱེད། ཡོད་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ན། ཚོས་ཅན་དུ་འགོ་རྒྱུ་དེའི་སྤྲོད་དུ་རྟགས་དེ་ཡོད་པ་དང་། ཚོས་ཅན་དེ་ལ་རྟགས་^[L18b]དེ་ཡོད་པ་ལ་བྱེད་པའི་ཕྱིར། [འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པའི་དོན་ཡང་ཡིན་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ན། (སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་དུ་འགོ་རྒྱུ་དེ་རྟགས་དེ་ཡིན་པ་དང་། [ཚོས་ཅན་]དེའི་སྤྲོད་དུ་རྟགས་དེ་ཡིན་པ་ལ་བྱེད། ཡོད་འགོད་ཀྱི་དབང་དུ་བྱས་ན། ཚོས་ཅན་དུ་འགོ་རྒྱུ་དེའི་སྤྲོད་དུ་རྟགས་དེ་ཡོད་པ་དང་། ཚོས་ཅན་དེ་ལ་རྟགས་དེ་ཡོད་པ་ལ་བྱེད་པ་]དེར་ཐལ། [འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པའི་དོན་]དེའི་དོན་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

If you say that **the second [sign]^a** which is that the meaning of “existent”—that is a piece of the phrase, “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”—is complete in product] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to

^a The second sign is on p. 42.

the subject, product, the meaning of “existent”—that is a piece of the phrase, [“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”]—is complete in it [product] because it [product] is not any of the nonestablished reasons in relation to the fact in the proof of [sound as impermanent].

ལྷོ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
 པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཡོད་པ་ཞེས་པའི་དོན་
 (བྱས་པ་)ལ་ཚང་བ་]གཉིས་པ་མ་གྲུབ་ན། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། བྱས་
 པ་]ཁྱོད་ལ་ལྷོ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་
 དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པ་]དེའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་
 ཡོད་པ་ཞེས་པའི་དོན་ཚང་བར་ཐལ། བྱས་པ་]ཁྱོད་[ལྷོ་མི་རྟག་
 པར་]དེ་སྐྱབ་གྱི་དོན་ལ་ལྷོ་མ་ཉེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་གང་
 ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

It follows [that product is not any of the nonestablished reasons in relation to the fact in the proof of sound as impermanent] because product (1) is not a nonestablished reason due to the nondifference of the basis [of debate] and the sign in the proof of [sound as impermanent], (2) is not a nonestablished reason due to the nondifference of the sign and the predicate of the proposition in the proof of [sound as impermanent], (3) is not a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the sign in the proof of [sound as impermanent], and (4) is not a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the subject in the proof of [sound as impermanent].^a

^a Jam-yang-zhay-pa mentions six types of nonestablished reasons in relation to the fact in this text: four are listed here. The other two are: nonestablished reason in relation to one portion of the subject (*chos can gyi phyogs gcig la ltos te ma grub pa'i gtan tshigs*) and nonestablished reason due to the nondifference of the basis of debate and the predicate of the proposition (*rtags chos tha dad med nas ma grub ba'i gtan tshigs*). A seventh, mentioned by Pur-bu-jog in his introductory logic manual, *The Topic of Signs and Reasonings from the "Great Path of Reasoning" in the Magic Key to the Path of Reasoning, Explanation of the /collected Topics Revealing the Meaning of the Texts on Valid Cognition*, is: nonestablished reason due to the nonexistence of the sign, in accordance with the mode of statement, with the subject sought to be known (*rtags shes 'dod chos can gyi steng du 'god tshul dang mthun par med nas ma grub pa'i gtan tshigs*) in *thad ma'i gzhung don 'byed*

[བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་དོན་ལ་སྟོན་ཏེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་གང་ཡང་
 མ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་
 མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན། [སྐྱེ་མི་རྟག་
 པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཚོས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཀྱི་ངོ་བོ་མེད་
 རྟེན་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་
 ཡང་མ་ཡིན་པའི་བྱིར།

If you [incorrectly] say that **the first** [sign which is that product is not a nonestablished reason due to the nondifference of the basis of debate and the sign in the proof of sound as impermanent] **is not established**, it [absurdly] follows that **the subject, product, is one with sound** because of **being a nonestablished reason due to the nondifference of the basis of debate and the sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product** [according to you].

[Being a nonestablished reason due to the nondifference of the basis of debate and the sign in the proof of sound as impermanent by the sign, product] entails [being one with sound] because the meaning—of a nonestablished reason due to the nondifference of the basis of debate and the sign in a specified proof—is taken as one phenomenon set as the two, the subject and the sign, because a meaning of it [that is, of a nonestablished reason due to the nondifference of the basis of debate and the sign in a specified proof] exists. It follows [that its meaning exists] because of being selfless.

[བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན་པ་]དང་པོ་མ་གྲུབ་ན། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་དང་
 གཅིག་ཡིན་པར་ཐལ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་

pa'i bsdus grya'i rnam par bshad pa rigs lam 'phrul gyi lde'u mig las rigs lam che bar tags rigs kyi slor, Buxa, 1965, 21b.3.

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

བྱེད་པའི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་གཞི་རྟགས་
 ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ན། སྐྱ་དང་གཅིག་ཡིན་པས་]ཁྱབ་
 རྟེ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་ཀྱི་དོན། ཚོས་ཅན་དང་རྟགས་གཉིས་ལ་ཚོས་གཅིག་བཀོད་
 པ་ལ་བྱེད་པའི་ཕྱིར་རྟེ། [དེ་སྐྱབ་ཀྱི་གཞི་རྟགས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་
 གཏན་ཚིགས་]དེའི་དོན་གཅིག་ཡོད་པའི་ཕྱིར། [དེའི་དོན་གཅིག་ཡོད་
 པ་]དེར་ཐལ། བདག་མེད་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

The second [sign which is that product is not a nonestablished reason due to the nondifference of the sign and the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent] is established because it [product] exists and it [product] is not one with what goes as the predicate of the proposition in the proof of [sound as impermanent].

[That product exists and is not one with what goes as the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent] entails [that product is not a nonestablished reason due to the nondifference of the sign and the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent] because its significance [that is, the significance of a nonestablished reason due to the nondifference of the sign and the predicate of the proposition] requires that a single meaning be set as the two, the sign and the predicate of the proposition.

[བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཚོས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན་པ་]གཉིས་པ་གྲུབ་སྟེ། [བྱས་པ་]ཁྱོད་ཡོད་[བྱས་
 པ་]ཁྱོད་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་འགྲོ་རྒྱུ་དང་
 གཅིག་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པ་ཡོད། བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་
 བྱའི་ཚོས་སུ་འགྲོ་རྒྱུ་དང་གཅིག་མ་ཡིན་ན། བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་
 ཚོས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན་པས་]ཁྱབ་སྟེ། [རྟགས་

ཚོས་ཐ་དང་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་]དེའི་གོ་དོན་རྟགས་དང་
 ཚོས་གཉིས་ལ་དོན་གཅིག་སྲུང་བཀོད་པ་གཅིག་དགོས་པའི་ཕྱིར།

The third [sign which is that product is not a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the sign in the proof of sound as impermanent] is established because it [product] is the sign in the proof of [sound as impermanent] and it [product] is not nonexistent.

[That (product) is the sign in the proof of (sound as impermanent) and is not nonexistent] entails [that product is not a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the sign in the proof of sound as impermanent] because in order to be nonestablished due to the nonexistence of the entity of the sign in the proof of [sound as impermanent], a nonexistent must be set as the sign.

[བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཀྱི་ངོ་བོ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་
 ཡང་མ་ཡིན་པ་]གསུམ་པ་^[L19a]གྲུབ་སྟེ། [བྱས་པ་]ཁྱོད་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་གང་ཞིག། [བྱས་པ་]ཁྱོད་མེད་པ་མ་^[G13b]ཡིན་པའི་
 ཕྱིར། [(བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་གང་ཞིག། (བྱས་པ་)མེད་པ་མ་ཡིན་ན།
 བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཀྱི་ངོ་བོ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡང་
 མ་ཡིན་པས་]བྱབ་སྟེ། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཀྱི་ངོ་བོ་མེད་
 རས་མ་གྲུབ་པ་ལ་མེད་པ་གཅིག་རྟགས་སྲུ་བཀོད་དགོས་པའི་
 ཕྱིར།

The fourth [sign which is that product is not a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the subject in the proof of sound as impermanent] is established because whatever goes as the subject in the proof of [sound as impermanent] must be an existent. [That whatever

goes as the subject in the proof of sound as impermanent must be an existent] entails [that product is not a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the subject in the proof of sound as impermanent] because in this case [—that is, in the case of a nonestablished reason due to the nonexistence of the entity of the subject—the subject] must be a nonexistent. [བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཚེས་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན་པ་]བཞི་པ་གྲུབ་ཏུ། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚེས་ཅན་ལ་འགོ་རྒྱུ་དེ་ཡིན་ན། ཡོད་པ་ཡིན་པས་བྱས་པའི་ཕྱིར། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཚེས་ཅན་ལ་འགོ་རྒྱུ་དེ་ཡིན་ན། ཡོད་པ་ཡིན་པས་བྱས་པ་བྱས་ཀྱི་ཚེས་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡང་མ་ཡིན་པས་]བྱས་ཏུ། [ཚེས་ཅན་གྱི་ངོ་བོ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་]དེ་ལ་མེད་པ་གཅིག་དགོས་པའི་ཕྱིར།

If you say that **the earlier third root sign**^a [which is that the meaning of “just” (*nyid*) being affixed to “existent” (*yod pa nyid*) is complete in (product)] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, product, the meaning of stating “just” that is a piece of the phrase, [“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”], is complete in it [product] because it [product] is not any of the nonestablished reasons in relation to the fact, [such as] a nonestablished reason in relation to one portion [of the subject], and so forth in the proof of [sound as impermanent]. That [product is not

^a The third root sign in on p. 42.

any of the nonestablished reasons in relation to the fact, such as a nonestablished reason in relation to one portion (of the subject), and so forth in the proof of (sound as impermanent)] entails [that the meaning of stating “just” that is a piece of the phrase, “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent,” is complete in (product)] because the meaning of stating “solely” (*kho na*) or “just” (*nyid*) is for the sake of excluding nonestablished reasons in relation to the fact, because Vinītadeva’s *Great Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*: *Assisting Students* says:^a

“Solely” excludes a nonestablished [reason] in relation to one portion [of the subject].

གོང་གི་[ཡོད་པའི་མཐུག་དུ་ཉིད་ཅེས་བྱ་བའི་དོན་(བྱས་པ་)ལ་ཚང་བ་]རྩ་
 ཉགས་གསུམ་པ་མ་གྲུབ་ན། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། [བྱས་པ་]ཁྱོད་ལ་
 [བྱས་པའི་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་
 འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་]དེའི་ཚོག་
 ཟུར་གྱི་ཉིད་ཅེས་སྟོས་པའི་དོན་ཚང་བར་ཐལ། [བྱས་པ་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་
 ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སོགས་དོན་
 ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་གང་ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
 [(བྱས་པ་སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པ་སོགས་དོན་ལ་
 སྟོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་གང་ཡང་མ་ཡིན་ན། (བྱས་པ་)ལ་(སྐྱ་མི་ཉག་པར་
 སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་
 དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་)དེའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཉིད་ཅེས་སྟོས་པའི་དོན་ཚང་
 བས་]ཁྱབ་སྟེ། ཁོ་ནའམ་ཉིད་ཅེས་སྟོས་པ་ནི་དོན་ལ་སྟོས་ཏེ་མ་
 གྲུབ་པ་སེལ་བའི་ཚད་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རིགས་ཐིག་གི་རྒྱ་ཚེར་
 འགྲེལ་སྟོབ་དཔོན་དུལ་བ་ལྷས་མཛད་པའི་སྟོབ་པན་ལས། ཁོ་ན་

^a *rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa (nyāyabinduṭkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4230)*, BDRC W23703.189:74-185 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985). This passage was not found.

ཞེས་པས་ནི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་མ་སྐྱབ་པ་སེལ་ཏེ། ཞེས་གསུངས་
པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows that the subject, product, is just (*nyid*) existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent because [product] is solely (*kho na*) existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent].

གཞན་ཡང་། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་
པ་ཉིད་ཡིན་པར་ཐལ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་
འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཁོ་ན་
ཡིན་པའི་ཕྱིར།

It follows [that product is solely existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent] because it [product] is simply (*rkyang pa*) existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of [sound as impermanent]. [Product is simply existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent] because of not being any of the non-established reasons, in relation to one portion [of the subject] in the proof of [sound as impermanent].

[བྱས་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
ཡོད་པ་ཁོ་ན་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་
རྒྱུ་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པ་)དེ་(སྐྱ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚོས་
ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་རྒྱུ་པ་ཡིན་]ཏེ། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་
སྐྱབ་^[L19b]ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་ལྟོས་ཏེ་མ་སྐྱབ་པའི་གཏན་ཚིགས་
གང་ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

It follows [that product is not any of the nonestablished reasons, in relation to one portion (of the subject) in the proof of (sound as impermanent)] because sound is it [product], it [product] is with the subject, sound, and whatever is sound is necessarily it [product].

[བྱས་པ་(སྐྱ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་སྐྱོས་ཏེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་
གང་ཡང་མ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་[བྱས་པ་]ཁྱོད་ཡིན། སྐྱ་ཚོས་ཅན་གྱི་
སྤོང་དུ་[བྱས་པ་]ཁྱོད་ཡིན། སྐྱ་ཡིན་ན་[བྱས་པ་]ཁྱོད་ཡིན་པས་བྱབ་
པའི་ཕྱིར།

If you say that **the earlier fourth root sign^a** [which is that the meaning of “ascertained by valid cognition” is complete in product] **is not established**, [our own position is] it follows that with respect to the subject, product, the meaning of “ascertained by valid cognition”—that is a piece of the phrase, “ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”—is complete in it [product] **because** there occurs a full-fledged opponent for whom it [product] is the property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign of it [product] who, having ascertained by valid cognition it [product] as just existent, in accordance with the mode of statement, [in the subject sought to be known] in the proof of sound as impermanent, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent.

གོང་གི་[ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་དོན་བྱས་པ་ལ་ཚང་བ་]ཙྴ་རྟགས་བཞི་པ་
མ་གྲུབ་ན། བྱས་པ་ཚོས་ཅན། [བྱས་པ་]ཁྱོད་ལ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་
པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཚད་
མས་ངེས་པ་ཞེས་པའི་དོན་ཚང་པར་ཐལ། [བྱས་པ་]ཁྱོད་[བྱས་
པ་]ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་
ཚོས་ཅན་དུ་སོང་པའི་ཕྱི་རྒྱལ་ཡང་དག་གིས་[བྱས་པ་]ཁྱོད་སྐྱ་མི་

^a The fourth root sign is on p. 42.

རྟག་པར་སྐབ་པ་[འི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་]ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་
 པར་ཚད་མས་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་ཤེས་
 འདོད་ལྷགས་པ་སྲིད་པ་ཡིན་པའི་བྱིར།

It follows [that there occurs a full-fledged opponent—for whom (product) is the property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign (product)—who, having ascertained by valid cognition (product) as just existent, in accordance with the mode of statement, (in the subject sought to be known) in the proof of sound as impermanent, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent] because there occurs a person who, having ascertained by valid cognition sound as it [product], is engaged in wanting to know whether sound is impermanent.

[(བྱས་པ་)(བྱས་པའི་)རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚེས་ཅན་
 དུ་སོང་པའི་བྱི་རྟོལ་ཡང་དག་གིས་(བྱས་པ་)སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐབ་པ་[འི་ཤེས་འདོད་ཚེས་
 ཅན་]ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཚད་མས་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་ཤེས་འདོད་ལྷགས་པ་སྲིད་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། སྐྱ་[བྱས་པ་]བྱིད་དུ་
 ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་ཤེས་འདོད་ལྷགས་^[G14a]པའི་
 གང་ཟག་སྲིད་པའི་བྱིར།

[That there occurs a person who, having ascertained by valid cognition sound as a product, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent] entails [that there occurs a full-fledged opponent—for whom product is the property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product—who, having ascertained by valid cognition that sound is just existent, in accordance with the mode of statement, (in the subject sought to be known) in the proof of sound as impermanent, is engaged in wanting to know whether sound is impermanent] because the meaning of “ascertained by valid cognition” that is a piece of the phrase, [“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”] is taken as ascertained or not ascertained by a full-fledged opponent in the proof of [sound as impermanent] and is not taken as ascertained by the generality-isolate of valid cognition or by the generality-isolate of person.

[སྐྱོད་(བྱས་པར་)ཚད་མས་ངེས་ནས་སྐྱོད་མི་རྟག་པར་ཤེས་འདོད་(ལྷགས་པའི་གང་ཟག་
 སྲིད་ན། (བྱས་པ་)(བྱས་པའི་)རྟགས་ཀྱིས་སྐྱོད་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་
 ཚོས་ཅན་དུ་སོང་པའི་བྱི་ཚོལ་ཡང་དག་གིས་(བྱས་པ་)སྐྱོད་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པ་[འི་ཤེས་
 འདོད་ཚོས་ཅན་]ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཚད་མས་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ངེས་ནས་སྐྱོད་
 མི་རྟག་པར་ཤེས་འདོད་(ལྷགས་པ་སྲིད་པས་)]བྱབ་སྟེ། [སྐྱོད་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་
 མས་ངེས་པ་ཞེས་པ་]དེའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཚད་མས་ངེས་པའི་དོན་དེ། [སྐྱོད་
 མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བྱི་ཚོལ་ཡང་དག་གིས་ཚད་མས་ངེས་མ་
 ངེས་ལ་བྱེད་ཀྱི། ཚད་མ་སྐྱོད་ཚོག་དང་གང་ཟག་སྐྱོད་ཚོག་གིས་^aཚད་
 མས་ངེས་མ་ངེས་ལ་བྱེད་པ་མ་ཡིན་པའི་བྱིར།

It follows [that the meaning of “ascertained by valid cognition” that is a piece of the phrase, (“ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in the proof of sound as impermanent”) is taken as ascertained or not ascertained by a full-fledged opponent in the proof of (sound as impermanent) and is not taken as ascertained by the generality-isolate of valid cognition or by the generality-isolate of person] because the logical feasibility thus of the meaning of the four features of the property of the subject is the thought of the Foremost Father [Tsong-kha-pa] and his spiritual son, because Gyal-tshab Dar-ma-rin-chen’s *Great Explanation of (Dharma-kīrti’s) “Ascertainment of Valid Cognition”* says:^b

The capacity of the phrase, “ascertained as solely existent in that which is to be inferred,” excludes (1) faulty meanings—which are that [the sign] is utterly nonexistent in that which is to be inferred and, [that the sign,] although existent in that which is to be inferred, is nonexistent as the pervader—and (2) faulty awarenesses which have such qualms. [These two (faulty meanings and faulty

^a Old Go-mang Lhasa, 14a.1, *gi*; New Go-mang, 183.2, *gis*; 2011 BDRC *bla brang*, 19b.5, *gis*.

^b *bstan bcos tshad ma rnam nges kyi ũk chen dgongs pa rab gsal*, in *gsung ’bum (rgyal tshab rje)*, BDRC W22110.7:39-652 (New Delhi: Ngawang Gelek Demo, 1980-1981), 356.8-356.10.

awarenesses) are excluded]^a by the four [features of the property of the subject], respectively [that is, the two forms of the first, faulty meanings, are excluded by the first two features, and the two forms of the second, faulty awarenesses, are excluded by the last two features]:

1. existent in that which is to be inferred
2. solely existent in that which is to be inferred
3. ascertained as existent in that which is to be inferred
4. ascertained as solely existent in that which is to be inferred.

[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཤེས་འདོད་ཚོས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་ཞེས་པ་)དེའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་ཚད་མས་ངེས་པའི་དོན་དེ་(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་གྱི་ཕྱི་ཚོལ་ཡང་དག་གིས་ཚད་མས་ངེས་མ་ངེས་ལ་བྱེད་གྱི་ཚད་མ་སྐྱི་ལྷོག་དང་གང་ཟག་སྐྱི་ལྷོག་གིས་ཚད་མས་ངེས་མ་ངེས་ལ་བྱེད་པ་མ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། ཕྱོགས་ཚོས་གྱི་བྱུང་ཚོས་བཞིའི་དོན་དེ་ལྟར་འཐད་པ་རྗེ་ཡབ་སྲས་གྱི་དགོངས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རྣམ་ངེས་རྒྱུ་ཆེན་ལས། རྗེས་སུ་དཔག་པར་བྱ་བ་ལ་ཡོད་པ་ཁོ་ནར་ངེས་ཞེས་པའི་ཚོག་གི་རྣམ་པ་^[L20a]ཞེས་པ་ནས། [རྗེས་སུ་དཔག་བྱ་ལ་ཡོད་པ་དང་། དེ་ལ་ཡོད་པ་ཁོ་ན་དང་། དེ་ལ་ཡོད་པར་ངེས་པ་དང་། དེ་ལ་ཡོད་པ་ཁོ་ནར་ངེས་པ་།]བཞིས་རིམ་པ་བཞིན་དུ་རྗེས་སུ་དཔག་བྱ་ལ་གཏན་མེད་པ་དང་། [རྗེས་སུ་དཔག་བྱ་]དེ་ལ་ཡོད་ཀྱང་བྱེད་དུ་མེད་པའི་དོན་སྦྱོར་ལྷགས་པ་དང་དེ་ལྟར་དོགས་པའི་སྦོ་སྦྱོར་ལྷགས་པ་རྣམས་སེལ་ཏེ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

17. In the context of stating the term “solely” (kho na) or “just” (nyid) before “exists” (yod pa), someone says:^b Either (1) that ascertained by valid cognition as existent (yod pa), in accordance with the mode of statement, in solely the subject sought to be known in a specified proof, or (2) that ascertained by valid cognition as solely existent, in

^a The material in the brackets in this sentence comes from context.

^b 2011 BDRC *bla brang*, 20a.2; 2015 Old Go-mang Lhasa, 14a.3.

accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in a specified proof is posited as the definition of property of the subject in that proof.

དེ་ཁོ་ན་འམ་ཉིད་སྐྱེ་ཡོད་པའི་སྐྱར་སློབ་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནས།
ཁ་ཅིག་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ཁོ་ན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
མཐུན་པར་ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པའམ། ཡང་ན། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པ་ཁོ་ནར་ཡོད་
པར་ཚད་མས་ངེས་པ་གང་རུང་ག་ཅིག་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྟོབས་ཚེས་ཀྱི་
མཚན་ཉིད་དུ་འཛོག་ཟེར་ན།

Our response: Well then, it [absurdly] follows that whatever is the property of the subject in the proof of sound as impermanent must be an uncommon indefinite reason in the proof of sound as impermanent because [according to you] stating the term “solely” or “just” before “exists” is reasonable. If stating the term “solely” or “just” before “exists” is reasonable, then whatever is the property of the subject in the proof of sound as impermanent must be an uncommon indefinite reason in the proof of sound as impermanent because if [the term “solely” or “just] is stated before “exists,” whatever is the property of the subject in a specified proof must become an uncommon reason in that proof.

འོ་ན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་སྟོབས་ཚེས་ཡིན་ན། སྐྱ་
མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་མ་ངེས་
པའི་གང་ཅན་ཚོགས་ཡིན་དགོས་པར་ཐལ། ཁོ་ན་འམ་ཉིད་སྐྱེ་ཡོད་
པའི་སྐྱར་སློབ་རིགས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [ཁོ་ན་འམ་ཉིད་སྐྱེ་ཡོད་པའི་སྐྱར་
སློབ་རིགས་ན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་སྟོབས་ཚེས་ཡིན་ན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་
སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་མ་ངེས་པའི་གང་ཅན་ཚོགས་ཡིན་དགོས་
པས་]ཁྱབ་སྟེ། [ཁོ་ན་འམ་ཉིད་སྐྱེ་]དེ་ཡོད་པའི་སྐྱར་སློབ་ན་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
སྟོབས་ཚེས་ཡིན་ན་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་གང་ཅན་
ཚོགས་སུ་འགྱུར་དགོས་པ་དེ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

18. Furthermore, in the context of not stating the term “solely” (*kho na*), someone says:^a **That ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the subject sought to be known in a specified proof is the definition of [property of the subject in that proof].**

ཡང་ཁོ་ནའི་སྐྱོ་མི་སྐྱོས་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནས་ཁ་ཅིག ། དེ་སྐྱབ་
 གྱི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་
 པར་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ་[དེ་སྐྱབ་གྱི་ཕྱོགས་ཚེས་]དེའི་མཚན་ཉིད་བཟེང་
 བ།

Our response: Well then, it [absurdly] follows that the subject, sleeping at night with folded leaves, is the property of the subject in the proof of a tree as having consciousness because of being ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, [in the subject sought to be known] in the proof of a tree^b as having consciousness. It follows [that sleeping at night with folded leaves is ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, (in the subject sought to be known) in the proof of a tree as having consciousness] because of existing, in accordance with the mode of statement, [in the subject sought to be known] in the proof of a tree as having consciousness.

འོ་ན། མཚན་མོ་ལོ་མ་འཁྲུམ་ནས་ཉལ་བ་ཚེས་ཅན། རྫོན་ཤིང་
 སེམས་ལྡན་^[L20b]དུ་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚེས་ཡིན་པར་གཤམ།
 རྫོན་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་བསྐྱབ་པ་[འི་ཤེས་འདོད་ཚེས་ཅན་]ལ་འགོད་
 ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
 [མཚན་མོ་ལོ་མ་འཁྲུམ་ནས་ཉལ་བ་རྫོན་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་བསྐྱབ་པ་(འི་ཤེས་འདོད་
 ཚེས་ཅན་)ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པ་]དེར་
 གཤམ། ^[G14b]རྫོན་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་སྐྱབ་པ་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་

^a 2011 TBRC *bla brang*, 20a.6; 2015 Old Go-mang Lhasa, 14a.6.

^b The syllogism here is: “The subject, a tree, has consciousness because of sleeping at night with folded leaves.” The term *ljon shing* could be translated as either “tree,” “a tree,” or “trees.” I have chosen “a tree” for ease of understanding.

མཐུན་པར་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

Above, if you accept [that sleeping at night with folded leaves is the property of the subject in the proof of a tree as having consciousness], [our own position is] it follows that the subject, [sleeping at night with folded leaves,] is not the property of the subject in the proof of [a tree as having consciousness] because of being one of the nine nonestablished reasons in the proof of [a tree as having consciousness]. It follows [that sleeping at night with folded leaves is one of the nine nonestablished reasons in the proof of a tree as having consciousness] because of being a nonestablished reason in relation to one portion of the subject, in that proof,^a because Dharmottara’s *Lesser Logicality* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*] says:^b

Stating “just” excludes nonestablished [reasons] in relation to one portion of the subject because, for example, such is the case with the proof of a tree as having consciousness due to sleeping at night with folded leaves.

གོང་དུ་[མཚན་མོ་ལོ་མ་འཁུམ་ནས་ཉལ་བ་ཚྭ་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་བསྐྱབ་པར་
 རྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་ཡིན་པར་]འདོད་ན། [མཚན་མོ་ལོ་མ་འཁུམ་ནས་ཉལ་
 བ་]དེ་ཚོས་ཅན། [ཚྭ་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་མ་
 ཡིན་པར་ཐལ། [ཚྭ་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་
 ཚིགས་དགུ་པོ་གང་རུང་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [མཚན་མོ་ལོ་མ་འཁུམ་ནས་ཉལ་
 བ་ཚྭ་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་སྐྱབ་ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་དགུ་པོ་གང་རུང་ཡིན་
 བ་]དེར་ཐལ། [ཚྭ་ཤིང་སེམས་ལྡན་དུ་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚོས་ཅན་གྱི་ཕྱོགས་

^a Some trees, but not all, fold their leaves at night, thereby giving the appearance of “sleeping at night with folded leaves.” Oak trees do not fold their leaves at night; hence, whatever is a tree does not necessarily sleep at night with folded leaves and therefore “sleeping at night with folded leaves” is a reason that is nonestablished in relation to one portion of the subject in the proof of a tree as having consciousness.

^b *rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa (nyāyabinduṭkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4231)*, BDRC W23703.189:74-185. This appears to be a paraphrase of Dharmottara’s *Lesser Logicality*, 48a.1-48a.2: *nyid kyi tshig gis ni phyogs gcig la ma grub pa bsal ba yin te / ji ltar sngon shing ni srog dang bcas pa yin te / nyal ba'i phyr ro zhes ljon shing phyogs su byas la lo ma 'khum pa'i mtshan nyid kyi nyal ba ni phyogs gcig la ma grub pa yin te /*

གཅིག་ལ་སྟོན་ཏེ་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ།
 འཐད་ལྡན་རྒྱུ་བ་ལས། ཉིད་ཅེས་སྟོན་པས་ཚོས་ཅན་གྱི་ཕྱོགས་
 གཅིག་ལ་སྟོན་པའི་མ་གྲུབ་པ་དག་སེལ་ཏེ། དཔེར་ན། མཚན་མོ་
 ལོ་མ་འབྲུམས་ནས་ཉལ་བས་སྟོན་གྱིང་སེམས་ལྡན་དུ་བསྐྱབ་པ་
 བཞིན་ནོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

19. Someone says:^a It follows that its being [that is, a specified sign's being] any of the seven nonestablished reasons in a specified proof necessitates [its] being a sign—in one cycle of the syllogism^b—which is not established in that proof by the sign of it because there exists evidence that its being one among the seven nonestablished reasons in one cycle of the syllogism in a specified proof necessitates that the property of the subject, in that proof by the sign of it, is not established.

ཡང་ཁ་ཅིག ། བྱིད་དེ་སྐྱབ་གྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་བདུན་
 བོ་གང་རུང་ཡིན་ན། བྱིད་གྱི་ཉལ་གྱིས་དེ་སྐྱབ་གྱི་སྦྱར་བ་སྟོར་
 གཅིག་གི་ཉལ་མ་གྲུབ་པས་བྱུང་བར་ཐལ། བྱིད་དེ་སྐྱབ་གྱི་སྦྱར་
 བ་སྟོར་གཅིག་གི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་བདུན་བོ་གང་རུང་
 ཡིན་ན། བྱིད་གྱི་ཉལ་གྱིས་དེ་སྐྱབ་གྱི་ཕྱོགས་ཚོས་མ་གྲུབ་པའི་
 བྱུང་བའི་རྒྱ་མཚན་ཡོད་པའི་ཕྱིར་ཟེར་ན་

Our response: [That there exists evidence that its being (that is, a specified sign's being) one among the seven nonestablished reasons in one cycle of the syllogism in a specified proof necessitates that the property of the subject, in that proof by the sign of it, is not established] does not entail [that its being one among the seven nonestablished reasons in a specified proof

^a 2011 BDRC *bla brang*, 20b.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 14b.3.

^b Lo-sang-gyal-tshan explains that the phrase, “one cycle of the syllogism” (*sbyor ba skor gcig*), refers to any specified syllogism; that is, it refers to the collection of subject, predicate of the proposition, and sign of any given syllogism. For example: “The subject, sound, is impermanent because of being a product” is “one cycle of the syllogism (*sbyor ba skor gcig*)” containing a subject (sound), a predicate of the proposition (impermanent), and a sign (product).

necessitates (its) being a sign—in one cycle of the syllogism—which is not established in that proof by the sign of it.]

[ཁྱོད་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱོར་བ་སྐོར་གཅིག་གི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་བདུན་པོ་གང་ཅུང་
ཡིན་ན། ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་མ་གྲུབ་པའི་བྱབ་པའི་རྒྱ་མཚན་ཡོད་
ན། ཁྱོད་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་བདུན་པོ་གང་ཅུང་ཡིན་ན། ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་
ཀྱིས་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱོར་བ་སྐོར་གཅིག་གི་རྟགས་མ་གྲུབ་པས་བྱབ་པས་]མ་བྱུང།

Well then, it [absurdly] follows that, with respect to the subject, cause of product, it [cause of product] is a sign—in one cycle of the syllogism—which is not established in the proof of a blue patch—that is a cause of product—as impermanent by the sign of it [cause of product]^a because of being one among the seven nonestablished reasons in one cycle of the syllogism in the proof [of a blue patch—that is a cause of product—as impermanent by the sign, cause of product].

འོ་ན། བྱས་པའི་རྒྱ་ཚོས་ཅན། [བྱས་པའི་རྒྱ་]ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་
པའི་རྒྱར་གྱུར་པའི་ཕྱོག་པོ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་སྐྱོར་
བ་སྐོར་གཅིག་གི་རྟགས་^[L21a]མ་གྲུབ་པར་ཐལ། [(བྱས་པའི་
རྒྱའི་)རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱར་གྱུར་པའི་ཕྱོག་པོ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱོར་
བ་སྐོར་གཅིག་གི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་བདུན་པོ་གང་ཅུང་
ཡིན་པའི་ཕྱིར།

It follows [that (cause of product) is one among the seven nonestablished reasons in one cycle of the syllogism in the proof of a blue patch—that is a cause of product—as impermanent by the sign, (cause of product)] because of being a nonestablished reason due to nonrelation between the sign and the predicate of the proposition in the proof of [a blue patch—that is a cause of product—as impermanent]. It follows [that cause of product is a nonestablished reason due to nonrelation between the sign and the predicate of the proposition in the proof of (a blue patch—that is a cause of product—as impermanent)] because it [cause of product] is not related with impermanent. It follows [that (cause of product) is not related with

^a The syllogism here is, “The subject, a blue patch—that is a cause of product—is impermanent because of being a cause of product.”

impermanent] because of not being related as one entity with [impermanent] and, furthermore, not being related [with impermanent] through arising from it. It follows [that cause of product is not related as one entity with impermanent and, furthermore, is not related with impermanent through arising from it] because of being a cause of impermanent.

[(བྱས་པའི་རྒྱུའི་)རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུ་ལྷུང་པའི་ཚོན་པོ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་སྦྱོར་
 བ་སྐོར་གཅིག་གི་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་བདུན་པོ་གང་ཅུང་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ།
 [བྱས་པའི་རྒྱུ་ལྷུང་པའི་ཚོན་པོ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཚོས་ཀྱི་
 འབྲེལ་བ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
 [བྱས་པའི་རྒྱ་(བྱས་པའི་རྒྱུ་ལྷུང་པའི་ཚོན་པོ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཚོས་ཀྱི་
 འབྲེལ་བ་མེད་ནས་མ་གྲུབ་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་པའི་
 རྒྱ་]ཁྱོད་མི་རྟག་པ་དང་འབྲེལ་བ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པའི་
 རྒྱ་)མི་རྟག་པ་དང་འབྲེལ་བ་མ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [མི་རྟག་པ་]དེ་དང་
 བདག་གཅིག་འབྲེལ་ཡང་མ་ཡིན། [མི་རྟག་པ་]དེ་དང་རྟེན་འབྱུང་
 འབྲེལ་ཡང་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པའི་རྒྱ་(མི་རྟག་པ་)དེ་དང་བདག་
 གཅིག་འབྲེལ་ཡང་མ་ཡིན། (མི་རྟག་པ་)དེ་དང་རྟེན་འབྱུང་འབྲེལ་ཡང་མ་ཡིན་
 པ་]དེར་ཐལ། མི་རྟག་པའི་རྒྱ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

2) BRIEF DECISIVE ANALYSIS OF FORWARD PERVASION

གཉིས་པ། རྗེས་སྒྲུབ་ཀྱི་མཐའ་ཅུང་ཟད་དཔུང་པ་ལ།

20. *Someone says:*^a **That ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in a specified proof** is the definition of forward pervasion in that proof. Furthermore, the meaning of existing, in accordance with the mode of statement, in the similar class in a specified proof is merely: it is what goes as that which is held as the predicate of the proposition in a specified proof and whatever is it is necessarily [what goes as that which is held as the predicate of the proposition in that proof].

ལ་ཅིག ། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མཐུན་སྟོན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་རྗེས་སྒྲུབ་ཀྱི་མཚན་
ཉིད་ཡིན་ཅིང་། དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་མཐུན་སྟོན་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་
མཐུན་པར་ཡོད་པའི་དོན་ཡང་། བྱོད་དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚེས་
སྟེ་བརྒྱབ་བྱར་འགོ་རྒྱུ་དེ་ཡིན། བྱོད་ཡིན་ན་[དེ་རྒྱུབ་ཀྱི་བརྒྱབ་བྱའི་ཚེས་
སྟེ་བརྒྱབ་བྱར་འགོ་རྒྱུ་]དེ་ཡིན་པས་སྒྲུབ་པ་ཅམ་ཞིག་དེའི་དོན་ཡིན་
ཟེར་ན།

Our response: Well then, it [absurdly] follows that **with respect to the subject, impermanent, it is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent** because it [impermanent] is ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that (impermanent) is ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in the proof of (sound as impermanent)] because it [impermanent] is impermanent and whatever is it [impermanent] is necessarily impermanent.

^a 2011 BDRC *bla brang*, 21a.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 14b.6.

འོ་ན། མི་རྟག་པ་ཚོས་ཅན། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་པར་^[G15a]ཐལ། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་
 རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
 ཡོད་པར་ཚད་མས་ངས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(མི་རྟག་པ་སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་)སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པར་ཚད་མས་ངས་པ་
 ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་མི་རྟག་པ་ཡིན། [མི་རྟག་པ་]ཁྱོད་
 ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ཁྱབ་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [the root consequence that (impermanent) is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent], it [absurdly] follows that the subject, [impermanent], is related with what goes as the predicate of the proposition in the proof of [sound as impermanent] because of being the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent].

[མི་རྟག་པ་]སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་པར་]འདོད་ན།
 [མི་རྟག་པ་]དེ་ཚོས་ཅན། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་
 ལུ་འགོ་རྒྱ་དེ་དང་འབྲེལ་བ་ཡིན་^[L21b]པར་ཐལ། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

[Being the forward pervasion in the proof of sound as impermanent] entails [being related with what goes as the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent] because whatever is not related with [what goes as the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent] must not be either the forward pervasion or the counter pervasion in the proof of [sound as impermanent], because Dignāga's *Auto-commentary on "Compilation of Valid Cognition"* says:^a

^a William Magee notes that he has not found this quote in Dignāga, *tshad ma kun las btus pa'i 'grel pa (pramāṇasamuccayavṛtti)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4204)*, BDRW W23703.174:30-172 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985) but that perhaps Jam-yang-zhay-pa is referring to Dharmakīrti, *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel pa (pramāṇavārttikavṛtti)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4216)*, BDRW W23703.174:523-732 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 266b.7, which reads:

That which is unrelated [with the predicate of the proposition] cannot be the positive and negative concomitances [that is, the forward and counter pervasions].

Above, if you [incorrectly] accept [that **impermanent is related with what goes as the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent**], it [absurdly] follows that **the subject, impermanent, is different from impermanent because of being related with [impermanent]**.

[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་བྱུང་ཡིན་ན། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱུང་ཚེས་སྤྱོད་ལྟུང་དང་འབྲེལ་བ་ཡིན་པས་]བྱུང་སྟེ། [(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱུང་ཚེས་སྤྱོད་ལྟུང་དང་འབྲེལ་བ་མ་ཡིན་ན། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་བྱུང་དང་ཚོགས་བྱུང་གང་ཡང་མ་ཡིན་དགོས་པའི་ཕྱིར། ཚད་མ་རང་འབྲེལ་ལས། འབྲེལ་བ་མེད་པ་ནི་རྗེས་སྤྱོད་བ་དང་ཚོགས་བ་དག་གང་ཡང་མི་རུས་སོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར། གོང་དུ་[མི་རྟག་པར་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱུང་ཚེས་སྤྱོད་ལྟུང་དང་འབྲེལ་བ་ཡིན་པར་]འདོད་ན། མི་རྟག་པར་ཚེས་ཅན། མི་རྟག་པར་དང་ཐ་དད་ཡིན་པར་ཐལ། [མི་རྟག་པར་]དེ་དང་འབྲེལ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it [absurdly] follows that **with respect to the subject, particularity of product, it [particularity of product] is impermanent and whatever is it [particularity of product] is necessarily impermanent** because it [particularity of product] is the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that particularity of product is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent] because it [particularity of product] is the three modes in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that particularity of product is the three modes in the proof of sound as impermanent] because [particularity of product] is a correct sign in the proof of [sound as impermanent].

If you [incorrectly] accept [the root consequence **that (particularity of product) is impermanent and whatever is (particularity of product) is necessarily impermanent**], it [absurdly] follows that **the subject, [particularity of product], is impermanent** because you accepted [that particularity of

འབྲེལ་བ་མེད་པར་ནི་རྗེས་སྤྱོད་བ་དང་ཚོགས་བ་དེས་བ་མེད་དེ།

product is impermanent and whatever is particularity of product is necessarily impermanent]. You cannot accept [that particularity of product is impermanent] because [particularity of product] is permanent.

གཞན་ཡང་། བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་ཚོས་ཅན། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་]ཁྱོད་མི་
རྟག་པ་ཡིན་[བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་]ཁྱོད་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་
ལྷན་པར་ཐལ། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་
ལྷན་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ལྷན་ཡིན་
པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་]ཁྱོད་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་
གསུམ་ཀ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་གསུམ་
ཀ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་]དེ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
རྟགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་)མི་རྟག་པ་ཡིན་(བྱས་
པའི་བྱེ་བྲག་)ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ལྷན་པར་]འདོད་ན། [བྱས་པའི་བྱེ་
བྲག་]དེ་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་པ་ཡིན་པར་ཐལ། [(བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་)མི་རྟག་
པ་ཡིན་(བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་)ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ལྷན་པར་]འདོད་པའི་
ཕྱིར། [བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་མི་རྟག་པ་ཡིན་པར་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། [བྱས་པའི་བྱེ་
བྲག་]རྟག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

21. About this formulation, someone says:^a It follows that the subject, particularity of product, is not ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in the proof of sound as impermanent because of being permanent.

བྱས་པ་ལ་ཁོ་ན་རེ། བྱས་པའི་བྱེ་བྲག་ཚོས་ཅན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་
སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་མ་ཡིན་པར་ཐལ། རྟག་པ་ཡིན་

^a 2011 BDRC bla brang, 21b.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 15a.5.

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

པའི་ཕྱིར་ན་

Our response: Here [being permanent] does not entail [that particularity of product is not ascertained by valid cognition as just existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in the proof of sound as impermanent].

འདིར་[རྟག་པ་ཡིན་ན་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་
ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པ་ཉིད་དུ་ཚད་མས་ངེས་པ་མ་ཡིན་པས་]མ་བྱུང།

22. Someone says:^a That ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in a specified proof—without stating “solely” (*kho na*) before or after “existent” (*yod pa*)—is the definition of forward pervasion in that proof.

ཁ་ཅིག ། ཁོ་ན་ཡོད་པའི་སྣོན་དང་མཐུག་གང་དུ་ཡང་མི་སྣོན་
པར། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པ་དེ་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་བྱུང་གི་མཚན་ཉིད་
ཟེར་ན།

Our response: It [absurdly] follows that the subject, existence (*yod pa*), is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent because of being ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that existence is ascertained by valid cognition as existent, in accordance with the mode of statement, in the similar class in the proof of sound as impermanent] because of existing in the similar class in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that existence exists in the similar class in the proof of sound as impermanent] because of existing in both the similar class and the dissimilar class in that proof.

ཡོད་པ་ཚོས་ཅན། སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་བྱུང་
[L22a]ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་
འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པའི་

^a 2011 BDRC *bla brang*, 21b.5; 2015 Old Go-mang Lhasa, 15a.6.

ཕྱིར། [ཡོད་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ལ་འགོད་ཚུལ་དང་མཐུན་པར་
 ཡོད་པར་ཚད་མས་ངེས་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 མཐུན་ཕྱོགས་ལ་ཡོད་པའི་ཕྱིར། [ཡོད་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་
 ཕྱོགས་ལ་ཡོད་པ་]དེར་ཐལ། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་དང་མི་མཐུན་
 ཕྱོགས་གཉིས་ཀ་ལ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

Above, if you [incorrectly] accept [the root consequence that **existence is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent**], it [absurdly] follows that **the subject, existence, is impermanent** because of being existent.

གོང་དུ་[ཡོད་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱི་ཡིན་པར་]འདོད་
 བ། ^[G15b] ཡོད་པ་ཚོས་ཅན། མི་རྟག་པ་ཡིན་པར་ཐལ། ཡོད་པ་ཡིན་
 པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows that there is a purpose for stating “just” (*nyid*) [in the definition of forward pervasion] because stating “just” excludes common indefinite [reasons] [and] because Dharmottara’s *Lesser Logicality* [his *Commentary on (Dharmakīrti’s) “Drop of Reasoning”*] says:^a

By stating “just,” just common indefinite [reasons] are excluded.
 གཞན་ཡང་། ཉིད་ཅེས་སློབ་དགོས་པ་ཡིན་པར་ཐལ། ཉིད་ཅེས་
 སློབ་པས་ཐུན་མོང་བའི་མ་ངེས་པ་སེལ་བ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། འཐད་
 ལྡན་རྒྱུད་བ་ལས། ཉིད་ཅེས་སློབ་པས་ཐུན་མོང་གི་མ་ངེས་པ་ཉིད་
 སེལ་ཏེ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

23. Someone says:^b **The forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product, is: whatever is a product is pervaded by impermanent [that is, whatever is a product is necessarily impermanent].**

^a *rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa (nyāyabinduṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4231)*, BDRC W23703.189:74-185, 48a.4.

^b 2011 BDRC *bla brang*, 22a.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 15b.2.

ལ་ཅིག་བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཁྱབ་པ་དེ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྒྲ་མི་
རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་ཟེར་ན།

Our response: It [absurdly] follows that if the forward pervasion of one cycle of the syllogism in a specified proof is established, then the explicit pervasion in that proof is necessarily established because [according to you] those two [forward pervasion of one cycle of the syllogism in a specified proof and explicit pervasion in that proof] are equivalent.

དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱོར་བ་སྐོར་གཅིག་གི་རྗེས་ཁྱབ་གྲུབ་ན། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
དངོས་ཁྱབ་གྲུབ་པས་ཁྱབ་པར་ཐལ། [དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱོར་བ་སྐོར་གཅིག་གི་
རྗེས་ཁྱབ་དང་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་དངོས་ཁྱབ་]དེ་གཉིས་དོན་གཅིག་པའི་ཕྱིར།

If you [incorrectly] accept [that if the forward pervasion of one cycle of the syllogism in a specified proof is established, then the explicit pervasion in that proof is necessarily established], it [absurdly] follows that with respect to the subject, product is a product, the explicit pervasion—of one cycle of the syllogism in the proof of sound as impermanent by the sign of it [product is a product]—is established because [according to you] the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent] by the sign of it [product is a product], is established. It [absurdly] follows [that the forward pervasion—in the proof of sound as impermanent by the sign, product is a product—is established] because it [product is a product] is the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent by the sign, product is a product]. It [absurdly] follows [that product is a product is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product is a product] because [product is a product] is the three modes in the proof of [sound as impermanent by the sign, product is a product]. It [absurdly] follows [that (product is a product) is the three modes in the proof of sound as impermanent by the sign, product is a product] because [product is a product] is a correct sign in the proof of [sound as impermanent by the sign, product is a product, (according to you)].

[དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྐྱོར་བ་སྐོར་གཅིག་གི་རྗེས་ཁྱབ་གྲུབ་ན། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་དངོས་ཁྱབ་པས་
ཁྱབ་པར་]འདོད་ན། བྱས་པ་བྱས་པ་ཚོས་ཅན། [བྱས་པ་བྱས་པ་]ཁྱོད་
ཀྱི་རྟགས་ཀྱིས་སྒྲ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་སྐྱོར་བ་སྐོར་

གཅིག་གི་དངོས་ཁྱབ་གྲུབ་ལྷན་པར་ཐལ། [བྱས་པ་བྱས་པ་]ཁྱོད་ཀྱི་རྟགས་
 ཀྱིས་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པ་བྱས་
 པའི་)རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་གྲུབ་པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་པ་བྱས་
 པ་]ཁྱོད་[བྱས་པ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པ་བྱས་པ་)བྱས་པ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་
 སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [(བྱས་པ་བྱས་)བྱས་པ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་
 སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་གསུམ་ག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པ་བྱས་
 པ་)བྱས་པ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་གསུམ་ག་ཡིན་པ་]དེར་
 ཐལ། [(བྱས་པ་བྱས་)བྱས་པ་བྱས་པའི་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 རྟགས་ཡང་དག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Above, if you [incorrectly] accept [that the explicit pervasion—of one cycle of the syllogism in the proof of sound as impermanent by the sign, product is a product—is established], it [absurdly] follows that the subject, horn of a rabbit, is impermanent because product is a product.

[L22b]གོང་དུ་[བྱས་པ་བྱས་པའི་]རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 རྐྱུར་བ་སྐོར་གཅིག་གི་དངོས་ཁྱབ་གྲུབ་ལྷན་པར་]འདོད་ན། རི་བོང་རུ་ཚོས་ཅན།
 མི་རྟག་པ་ཡིན་པར་ཐལ། བྱས་པ་བྱས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it [absurdly] follows that the forward pervasion—in the proof of sound that is a cause of product as impermanent by the sign, a cause of product—is established because the explicit pervasion of the syllogism in the proof of [sound—that is a cause of product—as impermanent by the sign, a cause of product,] is established.^a

You have [incorrectly] accepted the entailment [that if the explicit pervasion of the syllogism in the proof of sound—that is a cause of product—as impermanent by the sign, a cause of product, is established, the forward

^a The syllogism here is, “The subject, sound that is a cause of product, is impermanent because of being a cause of product.”

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

pervasion in the proof of sound—that is a cause of product—as impermanent by the sign, a cause of product, is necessarily established.] That the sign [which is that the explicit pervasion of the syllogism in the proof of sound—that is a cause of product—as impermanent by the sign, a cause of product, is established] follows because (1) the explicit pervasion in the proof [of sound—that is a cause of a product—as impermanent by the sign, a cause of a product,] is: whatever is a cause of product is pervaded by impermanent [that is, whatever is a cause of product is necessarily impermanent], and (2) that [pervasion: whatever is a cause of product is necessarily impermanent] is established.

གཞན་ཡང་། བྱས་པའི་རྒྱུའི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུ་གྱུར་པའི་
 སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱིས་གྲུབ་ཀྱིས་ཐལ། [བྱས་
 པའི་རྒྱུའི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུ་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་སྦྱོར་
 བའི་དངོས་ཀྱིས་གྲུབ་ཀྱིས་ཐལ། [བྱས་པའི་རྒྱུའི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུ་
 གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་སྦྱོར་བའི་དངོས་ཀྱིས་གྲུབ་ན་ [བྱས་པའི་རྒྱུའི་རྟགས་
 ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུ་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱིས་གྲུབ་
 པས་]ཀྱིས་ཐལ། [བྱས་པའི་རྒྱུའི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུ་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་
 པར་སྐྱབ་ཀྱི་སྦྱོར་བའི་དངོས་ཀྱིས་གྲུབ་པ་]རྟགས་དེར་ཐལ། བྱས་པའི་རྒྱ་
 ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ཀྱིས་ཐལ། [བྱས་པའི་རྒྱུའི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་
 རྒྱུ་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་དངོས་ཀྱིས་གྲུབ་ཀྱིས་ཐལ། [བྱས་པའི་
 རྒྱུ་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་ཀྱིས་ཐལ།]དེ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར།

The first [sign—which is that the explicit pervasion in the proof (of sound that is a cause of a product as impermanent by the sign, a cause of a product) is: whatever is a cause of product is pervaded by impermanent (that is, whatever is a cause of product is necessarily impermanent)]—is established because that [explicit pervasion: whatever is a cause of product is necessarily impermanent] is the normal pervasion (*rnal khyab*) in the proof [of sound, that is a cause of a product, as impermanent].

Above, if you [incorrectly] accept [the consequence that the forward pervasion—in the proof of sound that is a cause of product as impermanent by the sign, a cause of product—is established], it [absurdly] follows that

with respect to the subject, a cause of product, it [a cause of product] is related with what goes as the explicit predicate of the proposition in the proof of sound—that is a cause of product—as impermanent because [according to you] it [a cause of product] is the forward pervasion in the proof of [sound—that is a cause of product—as impermanent].

[བྱས་པའི་རྒྱུ་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་བྱས་པའི་རྒྱུའི་རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་
 རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་དངོས་བྱབ་ཡིན་པ་རྟགས་]དང་པོ་གྲུབ་སྟེ།
 [བྱས་པའི་རྒྱུ་ཡིན་ན་མི་རྟག་པ་ཡིན་པས་བྱས་པ་]དེ་[བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱ་མི་
 རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྣལ་བྱས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། གོང་དུ་[བྱས་པའི་རྒྱུའི་
 རྟགས་ཀྱིས་བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་བྱབ་གྲུབ་
 པར་]འདོད་ན། བྱས་པའི་རྒྱུ་ཚོས་ཅན། ལྷོད་བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་
 པའི་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་
 ཚོས་སུ་འགྲོ་རྒྱུ་དེ་དང་འབྲེལ་བ་ཡིན་པར་ཐལ། [བྱས་པའི་རྒྱུ་]ལྷོད་
 [བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་བྱབ་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར།

[Being the forward pervasion in the proof of sound—that is a cause of product—as impermanent] entails [being related with what goes as the explicit predicate of the proposition in the proof of sound—that is a cause of product—as impermanent] because whatever is not related with what goes as the explicit predicate of the proposition in the proof of [sound—that is a cause of product—as impermanent] must not be either the forward pervasion or the counter pervasion in the proof of [sound—that is a cause of product—as impermanent], because Dharmakīrti’s *Autocommentary on the “Commentary on (Dignāga’s) ‘Compilation of Valid Cognition’”* says:^a

Without relationship [between the sign and the predicate of the

^a William Magee relates that he cannot find this in Dharmakīrti’s text and thinks *rang ’gral* here might refer to Dharmottara’s *Greater Logicity*, [his *Commentarial Explanation of (Dharmakīrti’s) “Ascertainment of Valid Cognition,”*] *tshad ma rnam par nges pa ’i ’gral bshad / ’thad ldan (le’u dang po dang gnyis pa) (pramānaviniścayaṭkā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4229)*, BDRC W23703.188:4-579 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 270a.5.

proposition], there cannot be ascertainment of the positive and negative concomitances [that is, the forward and counter pervasions].

and [Khay-drub Ge-leg-pal-sang's] *Ornament for the Seven Treatises* says:^a

The two—the forward pervasion of one cycle of the syllogism and the explicit pervasion—are not equivalent;...In a specified proof, there is no certainty that the forward pervasion being established entails the counter pervasion being established, and if the explicit pervasion is established, there is no certainty that the counter pervasion is established; although the forward and counter pervasions are established, there is no certainty that the three modes are established.

[བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་ཡིན་ན། བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་འགོ་རྒྱུ་དེ་དང་འབྲེལ་བ་ཡིན་པས་]ཀྱི་སྐྱབ་སྟེ། [བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་དངོས་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་སུ་འགོ་རྒྱུ་དེ་དང་འབྲེལ་བ་མ་ཡིན་ན། [བྱས་པའི་རྒྱུར་གྱུར་པའི་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་དང་ཚོས་ཀྱི་སྐྱབ་གང་ཡང་མ་ཡིན་དགོས་པའི་ཕྱིར། རང་འབྲེལ་ལས། འབྲེལ་བ་མེད་པ་ནི་རྗེས་སུ་འགོ་བ་དང་ཚོས་པ་དག་ངེས་པར་མི་རུས་སོ། ། ཞེས་དང་། རྗེ་བདུན་^[G16a]རྒྱུན་ལས། སྦྱར་བ་སྦྱོར་གཅིག་གི་རྗེས་ཀྱི་སྐྱབ་དང་དངོས་ཀྱི་སྐྱབ་གཉིས་དོན་མི་གཅིག་སྟེ། ཞེས་པ་ནས། དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་སྐྱབ་གྲུབ་ན་ཚོས་ཀྱི་སྐྱབ་གྲུབ་པས་སྐྱབ་ཅིང་། དངོས་ཀྱི་སྐྱབ་གྲུབ་ན་ཚོས་ཀྱི་སྐྱབ་གྲུབ་པའི་ངེས་པ་མེད་ལ། རྗེས་ཀྱི་སྐྱབ་དང་ཚོས་ཀྱི་སྐྱབ་གྲུབ་ཀྱང་ཚུལ་གསུམ་གྲུབ་པའི་ངེས་པ་མེད་དོ། ། ཞེས་

^a This may be a paraphrase of Khay-drub Ge-leg-pal-zang's *Ornament for the Set of Seven Valid Cognition Treatises Dispelling Mental Darkness*, *tshad ma sde bdun gyi rgyan yid kyi mun sel*, in *gsung 'bum (mkhas grub rje)*, BDRC W29195.8:395-778 (Dharamsala: Sherig Parkhang, 1997), 126b.3-126b.5.

གསུངས་^[L23a]པའི་ཕྱིར།

b. Explaining the meaning of the text

གཉིས་པ་གཞུང་དོན་འཆད་པ་ལ།

Let us explain—from the approach of a brief indication—that **which is the three modes** as the definition of correct sign. [Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition”*] says:^a

A [valid] reason is a property of the subject.

It is pervaded by a factor [that is, the predicate] of that [position (*phyogs, pakṣa*)].

ཚུལ་གསུམ་ཡིན་པ་རྟགས་ཡང་དག་གི་མཚན་ཉིད་དུ་མངོན་

བསྟན་གྱིས་སློབ་པ་འཆད་པ་ལ།

སྟོགས་ཚེས་དེ་ཆས་བྱུང་པ་ཡིས། །

གཏན་ཚིགས་

ཞེས་གསུངས།

The basis from which this is derived exists, for it is the passage in Dignāga’s *Root Aphorisms* [his *Compilation of Valid Cognition*]:^b

[Inference] for oneself

Is to see an object [of inference] from a sign that is the three modes.

Regarding the explanation on this occasion which is that **that which is the three modes** is the definition of correct sign, [the context is the concern:] “What are the three modes and what are correct signs?” To explain these, the just cited text [from Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition,”*] occurs. Then to explain:

^a *tshad ma rnam 'grel gyi tshig le 'ur byas pa (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*, BDRC W23703.174:189-304 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyal-wae sunggrab partun khang, 1982-1985), 94b.3-94b.4. The Sanskrit is found in Miyasaka (114.5): *pakṣadharmas tadamśena vyāpto hetus*.

^b *tshad ma kun las btus pa zhes bya ba'i rab tu byed pa (pramāṇasamuccaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4203)*, BDRC W23703.174:189-304, 4a.1. The Sanskrit is found in H. Kitagawa, *Indo koten ronrigaku no kenkyū*, Jinna no taikai (Tokyo: Suzuki Gakujutsu Zaidan, 1973), 74, n. 7: *trirūpāl liṅgato 'rthadṛk/*.

With respect to the subject, correct signs, their definite enumeration is three because of being definite as the three: correct signs of effect, nature, and nonobservation.

The statement, “Those are just threefold,” occurs [in Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition”*].^a

དེ་གང་ལས་འཕྲོས་པའི་གཞི་ནི་ཡོད་དེ། མདོ་རྩ་བར།
རང་དོན་ནི།

ཚུལ་གསུམ་རྟགས་ལས་དོན་མཐོང་བ་
ཞེས་པ་འདྲིའི་སྐབས་སུ་ཚུལ་གསུམ་ཡིན་པ་རྟགས་ཡང་དག་གི་
མཚན་ཉིད་ཅེས་བཤད་པ་ལ། ཚུལ་གསུམ་དང་རྟགས་ཡང་དག་
ཇི་སྟབས་ཞེ་ན། དེ་འཆད་པ་ལ། དྲངས་མ་ཐག་པའི་གཞུང་འདི་
བྱུང་། རྟགས་ཡང་དག་ཚོས་ཅན། གྲོད་ལ་གསུམ་དུ་གངས་ངེས་
པ་ཡིན་ཏེ། འབྲས་བུ་རང་བཞིན་མ་དམིགས་པའི་རྟགས་ཡང་
དག་གསུམ་དུ་གངས་ངེས་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཞེས་འཆད་པ་ལ། དེ་
ནི་རྣམ་གསུམ་ཉིད་ཅེས་པའི་གཞུང་འདི་བྱུང་།

24. *About this formulation, someone says:*^b It follows that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent” explicitly expresses the forward pervasion in the proof of sound as impermanent because the pervasion—whatever is a product is necessarily impermanent—is the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that the pervasion—whatever is a product is necessarily impermanent—is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent] because a forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product, exists.

བྱས་པ་ལ་ཁོ་ན་རེ། བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཁྱབ་ཅེས་པའི་ཚིག་

^a *tshad ma rnam 'grel gyi tshig le 'ur byas pa (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*, BDRC W23703.174:189-304, 94b.4.

^b 2011 BDRC *bla brang*, 23a.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 16a.5.

འདིས། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱི་དངོས་སུ་
 བརྗོད་པར་ཐལ། བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཀྱིས་པ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་
 སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཀྱིས་པ་(སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱི་ཡོད་པའི་ཕྱིར་ན།

Our response: [That a forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product, exists] does not entail [that the pervasion—whatever is a product is necessarily impermanent—is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent].

[བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཀྱི་ཡོད་ན་བྱས་ན་མི་རྟག་
 པས་ཀྱིས་པ་(སྐྱ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་ཡིན་པས་]མ་ཀྱང།

If you [incorrectly] accept the root [consequence that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent” explicitly expresses the forward pervasion in the proof of sound as impermanent], then it [absurdly] follows that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent” does not merely explicitly indicate one portion of the relationship [between the sign and the predicate of the proposition] in the proof of [sound as impermanent]^a because of explicitly indicating a single valid cognition—of the forward pervasion—in the proof of [sound as impermanent].

[བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཀྱིས་པ་ཅེས་པའི་ཚིག་འདིས། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 རྗེས་ཀྱི་དངོས་སུ་བརྗོད་པ་]རྩ་བར་འདོད་ན། བྱས་ན་མི་རྟག་པས་
 ཀྱིས་པ་ཅེས་པའི་ཚིག་འདིས་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་འབྲེལ་བའི་
 རྩོགས་གཅིག་དངོས་སུ་བསྟན་པ་ཅེས་མ་ཡིན་པར་ཐལ། [སྐྱ་མི་རྟག་

^a Jam-yang-zhay-pa’s opinion is that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent” does merely explicitly indicate one portion of the relationship (‘brel ba’i phy-ogs gcig) between the sign (product) and the predicate of the proposition (impermanent), in the proof of sound as impermanent. Later, p. 81, Jam-yang-zhay-pa explains that the portion of the relationship that is explicitly indicated is: “when impermanent is eliminated, product is also necessarily eliminated (mi rtag pa log na byas pa yang log pas khyab pa).

པར་]དེ་^[L23b]སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་ཚད་མ་གཅིག་དངོས་སུ་བཟུན་པའི་
ཕྱིར།

[That (the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent,”) explicitly indicates a single valid cognition—of the forward pervasion—in the proof of sound as impermanent] entails [that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent,” does not merely explicitly indicate one portion of the relationship (between the sign and the predicate of the proposition) in the proof of (sound as impermanent)] because ascertainment by valid cognition of the forward pervasion in a specified proof must be preceded by ascertainment of the relationship [between the sign and the predicate of the proposition] in that proof.

[བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཀྱི་ཚེས་པའི་ཚོག་འདིས་(སྐྱ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་
ཚད་མ་གཅིག་དངོས་སུ་བཟུན་པ་ཡིན་ན། བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཀྱི་ཚེས་པའི་ཚོག་
འདིས་(སྐྱ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་འབྲེལ་བའི་ཕྱོགས་གཅིག་དངོས་སུ་བཟུན་པ་ཚམས་
ཡིན་པས་]ཀྱི་ཚེས་པའི་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཀྱི་ཚད་མས་ངེས་པ་ལ། དེ་སྐྱབ་
ཀྱི་འབྲེལ་བ་ངེས་པ་ཚོན་དུ་འགོ་དགོས་པའི་ཕྱིར།

Above, you cannot accept [that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent” does not merely explicitly indicate one portion of the relationship in the proof of sound as impermanent] because the phrase “Whatever is a product is necessarily impermanent,” explicitly indicates one portion of the meaning-isolate of the relationship [between sign (product) and predicate of the proposition (impermanent)] in the proof of sound as impermanent.

It follows [that the phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent” explicitly indicates one portion of the meaning-isolate of the relationship (between product and impermanent) in the proof of sound as impermanent] because [that phrase, “Whatever is a product is necessarily impermanent,”] indicates only singularly the latter portion of the meaning-isolate of the relationship [between product and impermanent] which has three parts: 1) product is impermanent, 2) product is of one nature with impermanent, and 3) when impermanent is eliminated, product is also necessarily eliminated.

གོང་དུ་[བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཀྱི་ཚེས་པའི་ཚོག་འདིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་ཀྱི་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

འབྲེལ་བའི་སྟོགས་གཅིག་དངོས་སུ་བསྟན་པ་ཙམ་མ་ཡིན་པར་]འདོད་མི་རུས་ཏེ།
 བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཁྲབ་ཅེས་པའི་སྐྱས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་འབྲེལ་བའི་དོན་^[G16b]ཚྲོག་གི་སྟོགས་གཅིག་དངོས་སུ་
 བསྟན་པའི་སྟེར། [བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཁྲབ་ཅེས་པའི་སྐྱས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་འབྲེལ་བའི་དོན་ཚྲོག་གི་སྟོགས་གཅིག་དངོས་སུ་བསྟན་པ་]དེར་ཐལ།
 [བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཁྲབ་ཅེས་པའི་ཚིག་]དེས་དེ་དང་འབྲེལ་བའི་དོན་
 ཚྲོག་བྱས་པ་མི་རྟག་པ་ཡིན་པ་དང་། བྱས་པ་མི་རྟག་པ་དང་
 བདག་ཉིད་གཅིག་པ་དང་། མི་རྟག་པ་ལོག་ན་བྱས་པ་ཡང་ལོག་
 པས་ཁྲབ་པ་གསུམ་ཡོད་པའི་སྟོགས་སྟེ་མ་གཅིག་སུ་ཙམ་བསྟན་
 པ་ཡིན་པའི་སྟེར།

25. *Someone says:*^a It follows that product is the three modes in the proof of sound as impermanent because it [product] is a correct sign in the proof of [sound as impermanent]. If you accept [that product is the three modes in the proof of sound as impermanent], it follows that **the term “product” expresses the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent]** because product is the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent].

ཁོ་ན་རེ། བྱས་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚུལ་གསུམ་
 ཡིན་པར་ཐལ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྟགས་ཡང་
 དག་ཡིན་པའི་སྟེར། [བྱས་པ་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཚུལ་གསུམ་ཡིན་
 པར་]འདོད་ན། **བྱས་པ་ཞེས་པའི་སྐྱ་དེས་**[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
རྗེས་ཁྲབ་བརྗོད་པར་ཐལ། བྱས་པ་དེ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་
 རྗེས་ཁྲབ་ཡིན་པའི་སྟེར་ཟེར་ན།

Our response: [Product being the forward pervasion in the proof of sound

^a 2011 BDRC bla brang, 23b.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 16b.2.

as impermanent] does not entail [that the term “product” expresses the forward pervasion in the proof of sound as impermanent] because although [product] is the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent], the term that expresses [“product”] does not have to express the three modes in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that although (product) is the forward pervasion in the proof of sound as impermanent, the term that expresses (“product”) does not have to express the three modes in the proof of (sound as impermanent)] because, from among the three modes [property of the subject, forward pervasion and counter pervasion] in the proof of [sound as impermanent], the term “product” expresses only the property of the subject in the proof of [sound as impermanent], because Dignāga’s *Aphorisms on Valid Cognition* [his *Compilation of Valid Cognition*] says:^a

Concerning the expression “sign” [which is] the three modes, [it, the sign] abides well established as the property of the subject.

[བྱས་པ་(སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་ན་བྱས་པ་ཞེས་པའི་སྐྱ་དེས་སྐྱ་(མི་
 ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་བརྗོད་པས་]མ་ཁྱབ་སྟེ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱ་མི་ཉག་
 པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་ཀྱང་། [བྱས་པ་]དེ་ཞེས་བརྗོད་པའི་
 སྐྱས་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་གསུམ་^bབརྗོད་མི་དགོས་པའི་
 ཕྱིར། [(བྱས་པ་)དེ་(སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཡིན་ཀྱང་། (བྱས་པ་)དེ་ཞེས་
 བརྗོད་པའི་སྐྱས་(སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་གསུམ་བརྗོད་མི་དགོས་པ་]དེར་ཐལ།
 [བྱས་པ་]དེ་ཞེས་བརྗོད་པའི་སྐྱས་[སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཚུལ་
 གསུམ་གྱི་ནང་ནས། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཚོས་ཅམ་
 བརྗོད་པའི་ཕྱིར། ཕྱོགས་སྤང་གིས་ཚང་མ་མདོ་ལས། ཚུལ་གསུམ་

^a *tshad ma kun las btus pa zhes bya ba'i rab tu byed pa (pramāṇasamuccaya)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4203)*, BDRC W23703.174:189-304, 8b.4-8b.5, *tshul gsum rtags shes brjod pa las / phyogs kyi chos su legs gnas pa'i /*

^b 2015 Old Go-mang Lhasa, 16b.3, does not contain one step in the reasoning found in what must be an emendation in the later *bla brang* edition, the words following *de sgrub kyi tshul gsum* (in bold): *brjod mi dgos pa'i phyir / der thal/ de zhes brjod pa'i sgras de sgrub kyi tshul gsum gyi nang nas de sgrub kyi phyogs chos tsam brjod pa'i phyir.*

རྟགས་ཞེས་བརྗོད་པ་ལ། ། ལྷོགས་ཀྱི་ཚོས་སུ་ལེགས་གནས་པ། །
 ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

[That passage] entails [that from among the three modes—property of the subject, forward pervasion and counter pervasion—in the proof of sound as impermanent, the term “product” expresses only the property of the subject in the proof of (sound as impermanent)] because “the three modes” indicates that product is the three modes in the proof of [sound as impermanent] and “Concerning the expression ‘sign,’ [it, the sign] abides well established as the property of the subject” indicates that the term that expresses that [sign, that is, “product’] expresses only the property of the subject in that proof.

If [according to you] it is *not* the case [that product being the forward pervasion in the proof of sound as impermanent does not entail that the term “product” expresses the forward pervasion in the proof of sound as impermanent^b], then for you it [absurdly] follows that the term expressing “pot” expresses the selflessness of phenomena because pot is without a self of phenomena.

བྱུང་སྐྱེ། ཚུལ་གསུམ་^[L24a]ཞེས་པས་བྱས་པ་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱུབ་
 ཀྱི་ཚུལ་གསུམ་ཡིན་པ་དེ་བཞུན། རྟགས་ཞེས་བརྗོད་པ་ལ། ལྷོགས་
 ཀྱི་ཚོས་སུ་ལེགས་གནས་པ་ཞེས་པས། [བྱས་པ་]དེ་བརྗོད་པའི་སྐྱེས་
 དེ་སྐྱུབ་ཀྱི་ལྷོགས་ཚོས་ཅམ་བརྗོད་པ་དེ་བཞུན་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
 དེ་ལྟར་མ་ཡིན་ན་ཁྱོད་རང་ལ་བྱམ་པ་ཞེས་བརྗོད་པའི་སྐྱེས་ཚོས་
 ཀྱི་བདག་མེད་བརྗོད་པར་གྲལ། བྱམ་པ་ཚོས་ཀྱི་བདག་མེད་ཡིན་
 པའི་ཕྱིར།

^a Dignāga’s *Aphorisms on Valid Cognition*, 8b.5, *las*; 2011 BDRC *bla brang*, 23b.6, *la*, 2015 Old Go-mang Lhasa, 16b.3, *las*; New Go-mang, 188.6, *la*.

^b This means that the opponent rejects the arguments set forth above in “Our response” and continues to hold the position set forth by the opponent in the beginning of debate 25, p. 77: “It follows that the term “product” expresses the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent] because product is the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent].”

26. *About this formulation, someone says:*^a [That pot is without a self of phenomena] does not entail [that the term expressing “pot” expresses the selflessness of phenomena] because in order to express that pot is without a self of phenomena, it is necessary to express the way in which [pot] is not established as a self of phenomena.

བྱས་པ་ལ་ཁོ་ན་རེ། [བྱས་པ་ཚོས་ཀྱི་བདག་མེད་ཡིན་ན་བྱས་པ་
ཞེས་བཅོམ་པའི་སྐྱེས་ཚེས་ཀྱི་བདག་མེད་བཅོམ་པས་]མ་བྱུང་སྟེ།
བྱས་པ་ཚོས་ཀྱི་བདག་མེད་དུ་བཅོམ་པ་ལ་ཚོས་བདག་དུ་མ་བྱུང་
ཚུལ་བཅོམ་དགོས་པའི་ཕྱིར་ཟེར་ན།

Our response: Well then, the same situation occurs in regard to the forward pervasion in the proof of sound as impermanent because product is posited as expressing the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent] through product being expressed as existing, in accordance with the mode of statement, in solely the similar class in the proof of [sound as impermanent].

འོ་ན། སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་བྱུང་ལ་ཡང་རིགས་
འདྲ་སྟེ། བྱས་པ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་བྱུང་དུ་བཅོམ་པ་ལ།
བྱས་པ་[སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་མཐུན་ཕྱོགས་ཁོ་ན་ལ་འགོད་
ཚུལ་དང་མཐུན་པར་ཡོད་པར་བཅོམ་པས། བྱས་པ་[སྐྱ་མི་རྟག་
པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་བྱུང་དུ་བཅོམ་པར་འཇོག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

27. *About this formulation, someone says:*^b It follows that **the meaning of the line** from Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition”*:^c

Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,

is not established because the phrase “Whatever is a product is necessarily

^a 2011 BDRC *bla brang*, 24a.2; 2015 Old Go-mang Lhasa, 16b.5.

^b 2011 BDRC *bla brang*, 24a.4; 2015 Old Go-mang Lhasa, 16b.6.

^c *tshad ma rnam ’grel gyi tshig le’ur byas pa (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4210)*, BDRC W23703.174:189-304, 140a.4.

impermanent” does not explicitly indicate the pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

བྱས་པ་ལ་ཁོ་ན་རེ། རྣམ་འགྲེལ་ལས། བྱ་སྡོན་ཅན་ལ་དེ་མེད་
 ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ལུང་དོན་མ་གྲུབ་པར་ཐལ། བྱས་ན་མི་རྟག་
 པས་བྱ་བ་ཅེས་པའི་ཚིག་འདིས་བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་
 སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱ་བ་དངོས་སུ་མ་བསྟན་ན། བྱ་སྡོན་ཅན་ལ་དེ་
 མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ལུང་དོན་མ་གྲུབ་པས་]མ་བྱུང།

Our response: [That the phrase “Whatever is a product is necessarily impermanent” does not explicitly indicate the pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product] does not entail [that the meaning of the line from Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition,”* “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,” is not established.]

[བྱས་ན་མི་རྟག་པས་བྱ་བ་ཅེས་པའི་ཚིག་འདིས་བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་
 པར་བྱེད་པའི་བྱ་བ་དངོས་སུ་མ་བསྟན་ན། རྣམ་འགྲེལ་ལས། བྱ་སྡོན་ཅན་ལ་དེ་
 མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ལུང་དོན་མ་གྲུབ་པས་]མ་བྱུང།

Furthermore, if it is said:

It follows that the meaning of that line is not established because the proof statement, “Whatever is a product is necessarily impermanent, like, for example, pot; sound also is a product,” is not a proof statement that is prerequisite to the pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product. It follows [that the proof statement, “Whatever is a product is necessarily impermanent, like, for example, pot; sound also is a product,” is not a proof statement that is prerequisite to the pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product] because such a proof statement [“Whatever is a product is necessarily impermanent, like, for example, pot; sound also is a product”] is not a proof statement that expresses the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent by the sign, product] before [expressing] the property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

གཞན་ཡང་། ^[G17a]ལུང་དའི་དོན་མ་གྲུབ་པར་ཐལ། གང་བྱས་ན་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

མི་རྟག་པས་བྱུང་། དཔེར་ན་བྱུང་པ་བཞིན་སྐྱོ་ཡང་བྱས་སོ་ཞེས་
 པའི་སྐྱབ་ངག་དེ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་^[L24b]སྐྱབ་པར་
 བྱེད་པའི་བྱུང་པ་སྣོན་འགྲོ་ཅན་གྱི་སྐྱབ་ངག་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།
 [གང་བྱས་ན་མི་རྟག་པས་བྱུང་། དཔེར་ན་བྱུང་པ་བཞིན་སྐྱོ་ཡང་བྱས་སོ་ཞེས་པའི་སྐྱབ་
 ངག་དེ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱུང་པ་སྣོན་འགྲོ་ཅན་གྱི་
 སྐྱབ་ངག་མ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། དེ་འདྲ་བའི་སྐྱབ་ངག་དེ། བྱས་རྟགས་
 ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་ཚོས་གྱི་སྣོན་ལ་
 [བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་གྱི་རྗེས་བྱུང་བའི་སྐྱབ་
 ངག་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ན།

[Our own position is:] That [such a proof statement (“Whatever is a product is necessarily impermanent, like, for example, pot; sound also is a product”) is not a proof statement that expresses the forward pervasion in the proof (of sound as impermanent by the sign, product) before (expressing) the property of the subject in the proof of sound as impermanent by the sign, product] does not entail [that the proof statement, “Whatever is a product is necessarily impermanent, like, for example, pot; sound also is a product,” is not a proof statement that is prerequisite to the pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product] because in order to express the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent], there must also be the words “sound also is a product.”

It follows [that in order to express the forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product], there must also be the words “sound also is a product”] because by the mere words, “whatever is a product is necessarily impermanent,” it is not possible to completely express the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent by the sign, product]. It follows [that by the mere words, “whatever is a product is necessarily impermanent,” it is not possible to completely express the forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product] because realization of the pervasion—whatever is a product is necessarily impermanent—does not function toward realization of the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent by the sign, product].

[དེ་འདྲ་བའི་སྐྱབ་ངག་དེ། བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

ཚོས་ཀྱི་ཚོན་ལ་[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་]སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་བཟོད་པའི་སྐྱབ་
 ངག་མ་ཡིན་ན་གང་བྱས་ན་མི་ཉག་པས་ཁྱབ། དཔེར་ན་བྱམ་པ་བཞིན་སྐྱ་ཡང་བྱས་སོ་
 ཞེས་པའི་སྐྱབ་ངག་དེ། བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཁྱབ་པ་ཚོན་
 འགོ་ཅན་གྱི་སྐྱབ་ངག་མ་ཡིན་པས་]མ་ཁྱབ། [སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་
 ཁྱབ་བཟོད་པ་ལ་སྐྱ་ཡང་བྱས་ཞེས་པའི་ཚོག་འདི་ཡང་དགོས་
 པའི་ཕྱིར། [(སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་བཟོད་པ་ལ་སྐྱ་ཡང་བྱས་ཞེས་པའི་
 ཚོག་འདི་ཡང་དགོས་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་ན་མི་ཉག་པས་ཁྱབ་ཅེས་པའི་
 ཚོག་འདི་ཅམ་གྱིས་[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་
 ཁྱབ་རྗོགས་པར་བཟོད་མི་བྱབ་པའི་ཕྱིར། [བྱས་ན་མི་ཉག་པས་ཁྱབ་ཅེས་
 པའི་ཚོག་འདི་ཅམ་གྱིས་(བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་རྗོགས་
 པར་བཟོད་མི་བྱབ་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་ན་མི་ཉག་པས་ཁྱབ་པ་རྗོགས་
 པས་[བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་རྗོགས་པའི་
 གོ་མི་ཚོད་པའི་ཕྱིར།

28. Someone says:^a It follows that **the pervasion that is a piece of the phrase**, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,” **does not exist** because the [pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,”] is not taken as the forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product.

ཁོ་ན་རེ། ཁྱབ་ཚོན་ཅན་ལ་དེ་མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚོག་ཟུར་གྱི་
 ཁྱབ་པ་དེ་མེད་པར་ཐལ། [ཁྱབ་ཚོན་ཅན་ལ་དེ་མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚོག་
 ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་]དེ་བྱས་ཉགས་ཀྱིས་སྐྱ་མི་ཉག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
 པའི་རྗེས་ཁྱབ་ལ་མི་བྱེད་པའི་ཕྱིར་ན།

Our response: [That (the pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,”) is not taken

^a 2011 BDRC bla brang, 24b.3; 2015 Old Go-mang Lhasa, 17a.3.

as the forward pervasion in the proof of (sound as impermanent by the sign, product)] does not entail [that the pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,” does not exist] **because** that [pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,”] indicates one portion of the forward pervasion in the proof of [sound as impermanent by the sign, product], upon having been designated by the name of that [“pervasion”].

[(ཁྱེད་ཚོ་ཅན་ལ་དེ་མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་)དེ་བྱས་རྟགས་ཀྱིས་
སྒྲིམ་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་ཁྱབ་ལ་མི་བྱེད་ན་ཁྱབ་ཚུན་ཅན་ལ་དེ་མེད་
ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་དེ་མེད་པས་]མ་ཁྱབ་སྟེ། [ཁྱེད་ཚོ་ཅན་ལ་
དེ་མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་]དེས་^a[བྱས་རྟགས་ཀྱིས་སྒྲིམ་རྟག་
པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་[ཁྱབ་པ་]དེའི་མིང་
གིས་བཏགས་ནས་བསྟན་པའི་བྱིར།

If [according to you] it is *not* the case that [the pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,” indicates one portion of the forward pervasion in the proof of (sound as impermanent by the sign, product), upon having been designated by the name of that (“pervasion”)],^b it [absurdly] follows that **the two, (1) *phyogs (pakṣa)* that is a piece of the phrase:**^c

[A (valid) reason] is a property of the subject (*phyogs chos*). It is pervaded by a factor [that is, the predicate] of that [position].

and (2) *phyogs (pakṣa)* that is a piece of the phrase:

[A (valid) reason that is] the property of the subject either exists

^a Correcting *de de* in 2011 TBRC *bla brang* (24b.4) to *des de* in accordance with 2015 Old Go-mang Lhasa (17a.4).

^b Since the opponent is saying this is *not* the case, the opponent’s position is that: the pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,” does *not* indicate one portion of the forward pervasion in the proof of sound as impermanent by the sign, product, upon having been designated by the name of that “pervasion.”

^c *tshad ma rnam ’grel gyi tshig le’ur byas pa (pramāṇavārttikakārikā)*, in bstan ’gyur (sde dge, 4210), BDRC W23703.174:189-304, 94b.3-94b.4. The Sanskrit is found in Miyasaka (114.5): *pakṣadharmas tadamśena vyāpto hetus*.

or does not exist in the similar class (*phyogs, pakṣa*),

are the position (*phyogs, pakṣa*) in the proof of [sound as impermanent by the sign, product] because you [incorrectly] accepted [that the pervasion that is a piece of the phrase, “Although that does not exist in what is prerequisite to the pervasion,” *does not* indicate one portion of the forward pervasion in the proof of (sound as impermanent by the sign, product), upon having been designated by the name of that (“pervasion”)].

[ཁྱེད་ཚོ་ཅན་ལ་དེ་མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་དེས་(བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་(ཁྱབ་པ་)དེའི་མིང་གིས་བཏགས་ནས་བསྟན་པ་]དེ་ལྟར་མ་ཡིན་ན། ཕྱོགས་ཚེས་དེ་ཆས་ཁྱབ་པ་ཡིས། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་དང་། ཕྱོགས་ཚེས་མཐུན་ཕྱོགས་ཡོད་མེད་ལ། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་གཉིས་པོ་དེ་[བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཡིན་པར་ཐལ། ཁྱེད་ཚོ་ཅན་ལ་དེ་མེད་ཀྱང་། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་དེས་(བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་རྗེས་ཁྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་གཅིག་ལ་(ཁྱབ་པ་)དེའི་མིང་གིས་བཏགས་ནས་བསྟན་པ་མ་ཡིན་པར་]འདོད་པའི་བྱིས།

You cannot accept [that the two, (1) *phyogs (pakṣa)* that is a piece of the phrase, “[A (valid) reason] is a property of the subject (*phyogs chos*). It is pervaded by a factor [that is, the predicate] of that [position]” and (2) *phyogs (pakṣa)* that is a piece of the phrase, “[A (valid) reason that is] the property of the subject either exists or does not exist in the similar class (*phyogs, pakṣa*),” are the position in the proof of sound as impermanent by the sign, product], because [those two, that is, *phyogs* in those two phrases] indicate [individually] one portion of the position in the proof of [sound as impermanent by the sign, product], through being designated by the name “position.”

[ཕྱོགས་ཚེས་དེ་ཆས་ཁྱབ་པ་ཡིས། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་དེ་དང་། ཕྱོགས་ཚེས་མཐུན་ཕྱོགས་ཡོད་མེད་ལ། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཕྱོགས་གཉིས་པོ་དེ་[བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཡིན་པར་]འདོད་མི་རུས་ཏེ། [གཉིས་པོ་]དེ་[བྱས་ཏེ་གསུངས་ཀྱིས་སྐྱེ་མི་ཏེ་གསུངས་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཕྱོགས་ཀྱི་ཕྱོགས་

Key to colorization: Blue print = right. Red print = wrong. In the Tibetan, turquoise highlight = material in place of ellipsis; magenta highlight = ellipsis has been filled in.

གཅིག་ལ་སྟོགས་ཀྱི་མིང་གིས་བཏགས་ནས་བསྟན་པའི་ཕྱིར།

29. *Also, someone says:*^a It follows that “Whatever is a product is pervaded by impermanent” [that is, “Whatever is a product is necessarily impermanent”]” is the pervasion that is a piece of the phrase,^b “[A valid reason] is a property of the position (*phyogs chos*, *pakṣadharmā*). It is pervaded by a factor [that is, the predicate] of that [position (*phyogs*)],” because while that [pervasion, namely, “Whatever is a product is necessarily impermanent”] is the [pervasion that is a piece of that phrase], product is not the [pervasion that is a piece of that phrase], because product is not the pervasion in the proof of sound as impermanent. It follows [that product is not the pervasion in the proof of sound as impermanent] because product is one.

ཡང་ཁོ་ན་རེ། བྱས་ན་མི་རྟག་པས་བྱུང་བ་དེ། ^[L25a]སྟོགས་ཚེས་དེ་
 ཚས་བྱུང་བ་ཡིས། ། ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་བྱུང་བ་དེ་ཡིན་པར་
 ཐལ། [བྱས་ན་མི་རྟག་པས་བྱུང་བ་]དེ་[སྟོགས་ཚེས་དེ་ཚས་བྱུང་བ་ཡིས། ། ཞེས་པའི་
 ཚིག་ཟུར་གྱི་བྱུང་བ་]དེ་ཡིན་ལ་བྱས་པ་[སྟོགས་ཚེས་དེ་ཚས་བྱུང་བ་ཡིས། ། ཞེས་
 པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་བྱུང་བ་]དེ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ། བྱས་པ་དེ་སྐྱ་མི་རྟག་
 པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱུང་བ་མ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པ་དེ་སྐྱ་མི་
 རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱུང་བ་མ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་པ་དེ་གཅིག་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར་ན།

Our response: [That product is one] does not entail [that product is not the pervasion in the proof of sound as impermanent]. It follows that it is not logically feasible that if product is one, [product] does not have to be the pervasion in the proof of sound as impermanent, because although product is one, due to [product] being what is pervaded in the proof of [sound as impermanent], [product] is the pervasion, because due to [product] being what is pervaded by the predicate of the proposition in the proof of [sound as impermanent], [product] is both the pervasion and the reason in the

^a 2011 BDRC *bla brang*, 24b.6; 2015 Old Go-mang Lhasa, 17a.6.

^b *tshad ma rnam 'grel gyi tshig le 'ur byas pa (pramāṇavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge*, 4210), BDRC W23703.174:189-304, 94b.3-94b.4.

proof of [sound as impermanent]. It follows [that due to (product) being what is pervaded by the predicate of the proposition in the proof (of sound as impermanent), (product) is both the pervasion and the reason in the proof (of sound as impermanent)] because concerning the words [from Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) ‘Compilation of Valid Cognition’*], “[It] is pervaded by,” Dharmakīrti’s *Autocommentary on the ‘Commentary on (Dignāga’s) ‘Compilation of Valid Cognition’*” says:^a

With regard to what is called “pervasion,” because there exists a pervader and there exists what is pervaded, [it is called] pervasion.

[བྱས་པ་དེ་གཅིག་ཡིན་ན་བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཁྱབ་པ་མ་ཡིན་པས་]མ་ཁྱབ། བྱས་པ་དེ་གཅིག་ཡིན་ན། སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཁྱབ་པ་མིན་དགོས་པ་དེ་མི་འཐད་པར་ཐལ། བྱས་པ་དེ་གཅིག་ཡིན་ཀྱང་[བྱས་པ་]དེ་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་ན། ཁྱབ་པ་ཡིན་པའི་^[G17b]ཕྱིར་རྟེ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་ཁྱབ་པ་དང་གཏན་ཚིགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། [(བྱས་པ་)དེ་(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚོས་ཀྱི་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)སྐྱབ་ཀྱི་ཁྱབ་པ་དང་གཏན་ཚིགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། ཁྱབ་པ་ཡིས། ། ཞེས་པའི་རང་འགྲེལ་ལས། ཁྱབ་པ་ཞེས་བྱ་བ་དེ་ལ་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་ཡོད་པ་དང་། འདི་ལ་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ཡོད་པས་ན་ཁྱབ་པའོ། ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows that product is the pervasion in the proof of [sound as impermanent] because [product] is explained as being the pervasion due to being what is pervaded, the object of pervasion of the predicate of the proposition in the proof of [sound as impermanent], because the Great

^a *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel pa (pramāṇavārttikavṛtti)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4216)*, BDRC W23703.174:523-732, 262a.3, which reads:
 ཁྱབ་པ་ནི་དེ་ལ་ཁྱབ་པར་བྱེད་པ་ཡོད་པ་ཁོ་ནའས། ཡང་དེ་ཁོ་ན་ལ་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།

Brahmin [Shamkarānanda's]^a *Explanatory Commentary* says:^b

The pervasion is the object of pervasion, what is pervaded.
 གཞན་ཡང་། བྱས་པ་དེ་[སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བྱས་པ་ཡིན་པར་
 བཤམ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱེ་མི་ཉག་པར་]དེ་སྐྱབ་ཀྱི་བསྐྱབ་བྱའི་ཚེས་ཀྱི་བྱས་
 པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་བྱས་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་ན་བྱས་པ་ཞེས་
 བཤད་པའི་སྟེང་། བྱས་ཟེ་ཚེན་པོའི་འགྲེལ་བཤད་ལས། བྱས་པ་
 བྱི་བྱས་པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་བྱས་པར་བྱ་བ། ཞེས་གསུངས་པའི་
 སྟེང་།

Furthermore, it follows that the pervasion does not have to be a collection of the two, the predicate of the proposition and the subject, because product is both the pervasion and the reason in the proof of sound as impermanent. It follows [that product is both the pervasion and the reason in the proof of sound as impermanent] because Shākyabuddhi's *Commentarial Explanation* [of Dharmakīrti's *Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Valid Cognition"*] says:^c

The pervasion—the object of pervasion, what is pervaded—is the reason.

and the Great Brahmin [Shamkarānanda's] *Explanatory Commentary* says:^d

The pervasion—the object of the pervasion, that which is pervaded.

^a Shamkarānanda (*bram ze bde byed dga' ba*).

^b *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel bshad (pramāṇavārttikaṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4223)*, BDRC W23703.182: 4-587, (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985). This may be a paraphrase of Shamkarānanda's *Explanatory Commentary*, 11a.3-11a.4, which reads, *khyab par byed pas khyab par bya ba khyab pa yin ba 'i phyir khyab pa yin no /*

^c *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel bshad (pramāṇavārttikaṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4220)*, BDRC W23703.176:3-657 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985), 6b.2

^d *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel bshad (pramāṇavārttikaṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4223)*, BDRC W23703.182: 4-587. This may be a paraphrase of of Shamkarānanda's *Explanatory Commentary*, 11a.3-11a.4, *khyab par byed pas khyab par bya ba khyab pa yin ba 'i phyir khyab pa yin no /*

གཞན་ཡང་། བྱེད་པ་ལ་ཚོས་དང་ཚོས་ཅན་གཉིས་ཚོགས་པ་མི་
 དགོས་པར་ཐལ། བྱེད་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱེད་
 པ་དང་གཏན་ཚིགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་^[L25b]པའི་ཕྱིར། [བྱེད་པ་སྐྱེ་མི་
 རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱེད་པ་དང་གཏན་ཚིགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ།
 རྒྱུ་སྐྱེའི་འགྲེལ་པ་ལས། བྱེད་པ་ནི་བྱེད་པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་བྱེད་
 པར་བྱ་བ་སྐྱེ་གཏན་ཚིགས་སོ་ཞེས་དང་། བྱེད་པ་ཚེ་ཚེ་པའི་འགྲེལ་
 བཤད་ལས། བྱེད་པ་ནི་བྱེད་པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་བྱེད་པར་བྱ་བ་
 གང་ཡིན་པ་དེ། ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

[Those two passages] entail [that product is both the pervasion and the reason in the proof of sound as impermanent] because “The pervasion” [in both those passages] explains the two pervasions [forward pervasion and counter pervasion]^a that are pieces of the phrase [in Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition”*],^b “[A (valid) reason is the property of the subject; it] is pervaded by a factor [that is, the predicate of that position],” [and] the remainder [(of both passages), “the object of pervasion, what is pervaded—is the reason” and “the object of pervasion, that which is pervaded”] explains that because product is that which is pervaded—the object of pervasion of the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent—[product] is both the pervasion and the reason in the proof of [sound as impermanent].

བྱེད་པ་སྐྱེ། བྱེད་པ་ནི་ཞེས་པས་དེ་ཚོས་བྱེད་པ་ཡིས་ཞེས་པའི་ཚོགས་
 ཟུར་གྱི་བྱེད་པ་[རྐྱེས་བྱེད་དང་སྐྱབ་བྱེད་]གཉིས་སོ་དེ་བཤད། རྟག་པར་
 བྱེད་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་པའི་བྱེད་པའི་ཚོས་
 གྱིས་བྱེད་པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་བྱེད་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་དེ་སྐྱབ་ཀྱི་

^a Two pervasions are not explicitly mentioned in this passage from Dharmakīrti’s *Commentary on (Dignāga’s) “Compilation of Valid Cognition,”* but the term *khyab pa* in the passage refers to both the forward pervasion and the counter pervasion.

^b *tshad ma rnam ’grel gyi tshig le’ur byas pa (pramānavārttikakārikā)*, in *bstan ’gyur (sde dge, 4210)*, BDRC W23703.174:189-304, 94b.3-94b.4. I.1ab. The Sanskrit is found in Miyasaka (114.5): *pakṣadharmas tadamiṣena vyāpto hetus*.

ཁྱབ་པ་དང་གཏན་ཚིགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་པའི་
ཕྱིར།

It follows [that “The pervasion” (in both those passages) explains the two pervasions (forward pervasion and counter pervasion) that are pieces of the phrase, (“A reason is the property of the subject; it) is pervaded by a factor (that is, the predicate of that position”), (and) the remainder (of both passages) explains that because product is that which is pervaded—the object of pervasion of the predicate of the proposition in the proof of sound as impermanent—(product) is both the pervasion and the reason in the proof (of sound as impermanent)] because there exists a mode of explanation through combining the meaning of those two [passages]. It follows [that there exists a mode of explanation through combining the meaning of those two (passages)] because the meaning of those two [passages] exists.

[ཁྱབ་པ་ནི་ཞེས་པས་དེ་ཚས་ཁྱབ་པ་ཡིས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་(རྗེས་ཁྱབ་
དང་ཕྱོག་ཁྱབ་)གཉིས་པོ་དེ་བཤད། ལྷག་མས་བྱས་པ་དེ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་སྐྱབ་པར་བྱེད་
པའི་བསྐྱབ་བྱི་ཚིགས་ཁྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ཡིན་པས་[སྐྱེ་མི་རྟག་
པར་]སྐྱབ་གྱི་ཁྱབ་པ་དང་གཏན་ཚིགས་གཉིས་ཀ་ཡིན་ཞེས་བཤད་པ་ཡིན་པ་]དེར་
ཐལ། ལྷང་དེ་གཉིས་གྱི་དོན་ཕྱོགས་ནས་འཆད་ཚུལ་གཅིག་ཡོད་
པའི་ཕྱིར། [ལྷང་དེ་གཉིས་གྱི་དོན་ཕྱོགས་ནས་འཆད་ཚུལ་གཅིག་ཡོད་པ་]དེར་
ཐལ། [ལྷང་]དེ་གཉིས་ཀའི་དོན་ཡོད་པའི་ཕྱིར།

Furthermore, it follows that the pervasion of product by impermanent [that is, “Whatever is a product is necessarily impermanent”] is not the pervasion that is a piece of the phrase,^a “[A (valid) reason is a property of the position. It] is pervaded by a factor [that is, the predicate of that position],” because product is the two pervasions [forward pervasion and counter pervasion] that are pieces of that phrase. It follows [that product is the two pervasions (forward pervasion and counter pervasion) that are pieces of that phrase] because it is also the thought of the Foremost Father [Tsong-

^a *tshad ma rnam 'grel gyi tshig le'ur byas pa (pramānavārttikakārikā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*, BDRC W23703.174:189-304, 94b.3-94b.4. The Sanskrit is found in Miyasaka (114.5): *pakṣadharmas tadaṃśena vyāpto hetus*.

kha-pa] and his spiritual son that it [product] is the three modes in the proof of [sound as impermanent]. It follows [that it is also the thought of the Foremost Father (Tsong-kha-pa) and his spiritual son that product is the three modes in the proof of sound as impermanent] because the Great Brahmin [Shamkarānanda's] *Explanatory Commentary* says:^a

The object pervaded by the pervader is also the forward and counter pervasions.

[That passage] entails [that it is also the thought of the Foremost Father (Tsong-kha-pa) and his spiritual son that product is the three modes in the proof of sound as impermanent] because “the pervader” (*khyab par byed pa*) indicates the pervader, the predicate of the proposition, impermanent; “the object pervaded” (*yul khyab par bya ba*) indicates that which is pervaded, the reason, product; [and] the remainder [“also the forward and counter pervasions”] indicates that [product] is the two pervasions [forward pervasion and counter pervasion] in the proof of [sound as impermanent].

གཞན་ཡང་། བྱས་ན་མི་རྟག་པས་ཁྱབ་པ་དེ་[སྟོགས་ཚེས་]དེ་ཚས་
 ཁྱབ་པ་ཡིས་ཞེས་པའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་མ་ཡིན་པར་ཐལ། བྱས་
 པ་དེའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་[རྗེས་ཁྱབ་དང་ཕྱོག་ཁྱབ་]གཉིས་པོ་དེ་
 ཡིན་པའི་ཕྱིར། [བྱས་པ་དེའི་ཚིག་ཟུར་གྱི་ཁྱབ་པ་[རྗེས་ཁྱབ་དང་ཕྱོག་
 ཁྱབ་]གཉིས་པོ་དེ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། [བྱས་པ་]དེ་[སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་རྒྱབ་
 གྱི་ཚུལ་གསུམ་ཡིན་པ་རྗེ་ཡབ་སྲས་ཀྱི་ཡང་དགོངས་པ་ཡིན་པའི་
 ཕྱིར། [(བྱས་པ་)]དེ་(སྐྱེ་མི་རྟག་པར་)རྒྱབ་གྱི་ཚུལ་གསུམ་ཡིན་པ་རྗེ་ཡབ་སྲས་ཀྱི་ཡང་
 དགོངས་པ་ཡིན་པ་]དེར་ཐལ། བྱས་ཟེ་ཚེན་པོའི་འགྲེལ་བཤད་ལས།
 ཁྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཡུལ་ཁྱབ་པར་བྱ་བ་ནི་ཁྱབ་པར་བྱེད་པའི་
 རྗེས་སུ་འགོ་བ་དང་ཕྱོག་པས་ཀྱང་ཞེས་གསུངས་^[G18a.1]པའི་ཕྱིར།
 ཁྱབ་ཏུ། ཁྱབ་པར་བྱེད་པའི་ཞེས་པས་ཁྱབ་བྱེད་བརྒྱབ་བྱའི་ཚེས་

^a *tshad ma rnam 'grel gyi 'grel bshad (pramāṇavārttikaṭīkā)*, in *bstan 'gyur (sde dge, 4223)*, BDRC W23703.182: 4-587. This passage was not found.

མི་རྟག་པ་དེ་བཟུང་། དུལ་བྱུང་པར་བྱ་བ་ཞེས་པས་བྱུང་པར་བྱ་
 བ་^[L26a]གཏན་ཚིགས་བྱས་པ་དེ་བཟུང་། [བྱུང་པར་བྱེད་པའི་རྗེས་སུ་འགོ་
 བ་དང་ཚོག་པས་ཀྱང་ཞེས་པ་]རྟག་མས་[བྱས་པ་སྐྱེ་མི་རྟག་པར་]དེ་སྐབས་ཀྱི་
 བྱུང་པ་[རྗེས་བྱུང་དང་ཚོག་བྱུང་]གཉིས་པོ་དེ་ཡིན་པར་བཟུང་པའི་
 ཕྱིར།

Abbreviations

“2015 Old Lhasa Go-mang” = *chos thams cad rigs pas gtan la 'bebs pa'i gtan tshigs kyi rnam bzhag legs par bshad pa bzhugs so* (*Elegant Explanation of the Presentation of Reasons Delineating All Phenomena by Reasoning*). Named “2015” because of being acquired in Lha-sa, Tibet, at Go-mang College in 2015 by Jongbok Yi for the UMA Institute for Tibetan Studies; originally published at Go-mang College, date unknown. (Complete edition, to be made available at UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.)

“2011 TBRC *bla brang*” = *rtags rigs kyi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes zhes bya ba bzhugs so*. Named because of being acquired by E. Gene Smith for the Tibetan Buddhist Resource Center in 2010 and added to TBRC in 2011; originally published in La-brang-tra-shi-khyil monastery, date unknown.

“co ne” = *co ne bstan 'gyur*. TBRC W1GS66030. *co ne dgon chen: co ne*, 1926.

“Dharma” = the *sde dge* edition of the Tibetan canon published by Dharma Press: the *Nying-ma Edition of the sDe-dge bKa'-'gyur and bsTan-'gyur*. Oakland, Calif.: Dharma Press, 1980.

“Peking” = *Tibetan Tripiṭaka: Peking Edition kept in the Library of the Otani University, Kyoto*. Edited by Daisetz Teitarō Suzuki. Tokyo, Kyoto, Japan: Tibetan Tripiṭaka Research Foundation, 1955-1961.

“*sde dge*” = *sDe dge Tibetan Tripiṭaka—bsTan ḥgyur preserved at the Faculty of Letters, University of Tokyo*. Edited by Z. Yamaguchi, et al. Tokyo: Tokyo University Press, 1977-1984. The catalogue numbers are from *Complete Catalogue of the Tibetan Buddhist Canons*. Edited by Hukuji Ui. Sendai, Japan: Tohoku University, 1934. And *A Catalogue of the Tohoku University Collection of Tibetan Works on Buddhism*. Edited by Yensho Kanakura. Sendai, Japan: Tohoku University, 1953. TBRC W23703, which is a PDF of: Delhi: Karmapae Chodhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1977.

“TBRC” = Tibetan Buddhist Resource Center (<http://www.tbrc.org>).

Bibliography

1. WORKS IN TIBETAN AND SANSKRIT

Dharmakīrti (*chos kyi grags pa*, seventh century)

Seven Treatises on Valid Cognition

Three resembling a body

1. *Commentary on Valid Cognition / Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Valid Cognition"*

pramāṇavārttikakārikā

tshad ma rnam 'grel gyi tshig le'ur byas pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4210)*. BDRC W23703.174:189-304 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5709, vol. 130.

Also: Sarnath, India: Pleasure of Elegant Sayings Press, 1974.

Sanskrit edition of first chapter: Input by Motoi Ono available from <http://gretil.sub.uni-goettingen.de/gretil.htm>; remaining chapters: *Dharmakīrti: pramāṇavārttikakārikā*, chapters 2-4 (without the Svārthānumāna-chapter) Input by Motoi Ono. of Y. Miyasaka, *Pramanavarttikakarika* (Sanskrit and Tibetan). *Acta Indologica* 2, 1971/72, 1-206 http://gretil.sub.uni-goettingen.de/gretil/1_sanskr/6_sastra/3_phil/buddh/dhkprvku.htm; also Digital Buddhist Sanskrit Canon <http://www.dsbcproject.org/node/7047>

Sanskrit: Dwarikadas Shastri. *Pramāṇavārttika of Āchārya Dharmakīrti*. Varanasi, India: Bauddha Bharati, 1968. Also, Yūsho Miyasaka. "Pramāṇavarttika-Kārikā (Sanskrit and Tibetan)," *Acta Indologica* 2 (1971-1972): 1-206. Also, (chap. 1 and autocommentary) Raniero Gnoli. *The Pramāṇavārttikam of Dharmakīrti: The First Chapter with the Autocommentary*. Rome: Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente, 1960.

English translation (chap. 2): Masatoshi Nagatomi. "A Study of Dharmakīrti's Pramāṇavarttika: An English Translation and Annotation of the Pramāṇavarttika, Book I." Ph.D. diss., Harvard University, 1957.

English translation (chap. 4, stanzas 1-148): Tom J.F. Tillemans. *Dharmakīrti's Pramāṇavārttika: An Annotated Translation of the Fourth Chapter (parārthānumāna)*, vol. 1. Vienna: Verlag der Osterreichischen Akademie der Wissenschaften, 2000.

English translation: John Donne. *The Svopajñavṛtti: Dharmakīrti's Commentary on the Inference Chapter (svārthānumānpariccheda) of his Pramāṇavārttika*. An English Translation From the Sanskrit with Notes from the Commentaries of Śākya buddhi and Karṇakagomin. Manuscript. Harvard, 1996-1998; translation of the second chapter by Roger R. Jackson, *Is Enlightenment Possible*, Ithaca New York: Snow Lion Publications, 1993; Eli Franco, *Dharmakīrti on Compassion and Rebirth*, Wien: Arbeitskreis für Tibetische und Buddhistische Studien, Universität Wien, 1997; translation of the last chapter by Tom J.F. Tillemans, *Dharmakīrti's Pramāṇavārttika: An annotated translation of the fourth chapter*. Wien: Verlag der Osterreichischen Akademie der Wissenschaften, 2000.

2. *Ascertainment of Valid Cognition*

pramāṇaviniścaya

tshad ma rnam par nges pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4211)*. BDRC W23703.174:305-462 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5710, vol. 130.

3. *Drop of Reasoning*

nyāyabinduprakaraṇa

rigs pa'i thigs pa zhes bya ba'i rab tu byed pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4212). BDRC W23703.174:463-477 In bstan 'gyur (sde dge). BDRC W23703.174:463-477 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5711, vol. 130.

English translation: Th. Stcherbatsky. *Buddhist Logic*. New York: Dover Publications, 1962.

Four resembling limbs

4. *Drop of Reasons*

hetubindunāmaprakaṛaṇa

gtan tshigs kyi thigs pa zhes bya ba rab tu byed pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4213). BDRC W23703.174:477-511 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5712, vol. 130.

5. *Analysis of Relations*

sambandhaparīkṣā

'brel pa brtag pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4215). BDRC W23703.174:513-523 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5713, vol. 130.

6. *Proof of Other Continuums*

saṃtānāntarasiddhināmaprakaṛaṇa

rgyud gzhan grub pa zhes bya ba'i rab tu byed pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4219). BDRC W23703.175:712719 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5716, vol. 130.

7. *Reasoning for Debate*

vādanyāya

rtsod pa'i rigs pa

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4218). BDRC W23703.175:654-712 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Peking 5715, vol. 130.

Auto-Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Valid Cognition"

tshad ma rnam 'grel gyi 'grel pa

pramāṇavārttikavṛtti

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4216), TBRC W23703.174:523-732 (Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Dharmottara (*chos mchog*, 8th century)

Commentarial Explanation of (Dharmakīrti's) "Ascertainment of Valid Cognition" / Greater Logicity

pramāṇaviniścayaṭīkā

tshad ma rnam par nges pa'i 'grel bshad / 'thad ldan

Tibetan digital reprint edition, first and second chapters: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4229). BDRC W23703.188:4-579 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Tibetan digital reprint edition, third chapter: In *bstan 'gyur (sde dge)*, 4227). BDRC W23703.213 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Commentary on (Dharmakīrti's) "Drop of Reason" / Lesser Logicity

nyāyabinduṭīkā

rigs pa'i thigs pa'i rgya cher 'grel pa

- Tibetan digital reprint edition: *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4231). TBRC W23703.189:74-185. (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Dignāga (*phyogs kyi glangs po*, sixth century)
[Auto-]Commentary on the Compilation of Valid Cognition
 pramāṇasamuccayavṛtti
 tshad ma kun las btus pa'i 'grel pa
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4204). TBRC W23703.174:30-172 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Compilation of Valid Cognition*
 pramāṇasamuccaya
 tshad ma kun las btus pa
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4203). TBRC W23703.174:3-29 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
 Peking 5700, vol. 130.
 English translation (partial): M. Hattori. *Dignāga, On Perception*. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1968.
- Door to Valid Reasoning*
 nyāyapraveśa-nāma-pramāṇaprakaraṇa
 tshad ma rigs par 'jug pa'i sgo zhes bya ba'i rab tu byed pa
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*snar thang*, 4473), TBRC W22704.183:370-379 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Wheel of Reasonings*
 hetucakraḍamaru
 gtan tshigs kyi 'khor lo gtan la dbab pa
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4209). TBRC W23703.174:187-188 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Gyal-tshab Dar-ma-rin-chen (*rgyal tshab dar ma rin chen*, 1364-1432)
Explanation of (Dharmakīrti's) Commentary on (Dignāga's) "Compilation of Valid Cognition": Unerring Illumination of the Path to Liberation / Illumination of the Path to Liberation
 tshad ma nram 'grel gyi tshig le'ur byas pa'i nram bshad thar lam phyin ci ma log par gsal bar byed pa / nram 'grel thar lam gsal byed
 Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* (*rgyal tshab rje*) BDRC W22110.5:207-392. (PDF of New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1980-1981).
- Great Explanation of "(Dharmakīrti's) "Ascertainment of Valid Cognition": Illumination of the Thought*
 bstan bcos tshad ma nram nges kyi fik chen dgongs pa rab gsal
 Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* (*rgyal tshab rje*). BDRC W22110.7:39-652 (PDF of New Delhi: Ngawang Gelek Demo, 1980-1981).
- Jam-yang-zhay-pa Ngag-wang-tson-drū (*'jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje ngag dbang brtson grus*, 1648-1721/1722)
Decisive Analysis of (Maitreya's) "Ornament for the Clear Realizations": Precious Lamp Illuminating All the Topics of the Perfection of Wisdom
 bstan bcos mngon par rtogs pa'i rgyan gyi mtha' dpyod shes rab kyi pha rol tu phyin pa'i don kun gsal ba'i rin chen sgron me
 Tibetan digital reprint edition: TBRC P423. (PDF of New York: TBRC, 2011).
- Eloquent Presentation of the Eight Categories and Seventy Topics: Sacred Word of Guru Ajita*
 dngos po brgyad don bdun cu'i nram bzhas legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung
 Tibetan editions:
 1973 Ngawang Gelek bla brang: *Collected Works of 'Jam-dbyangs-bzad-pa'i-rdo-rje*, vol. 15. New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1973.
 1987 Go-mang Lhasa (first printing): *don bdun cu'i mtha' spyod mi pham bla ma'i zhal lung*

- gsal ba'i legs bshad blo gsal mgul rgyan*. 1a-20a. Go-mang College: Lha-sa, Tibet: n.d. (PDF of complete printing available at UMA Institute for Tibetan Studies, <http://www.uma-tibet.org>.)
- 1987 Go-mang Lhasa (second printing): *don bdun cu'i mtha' spyod mi pham bla ma'i zhal lung gsal ba'i legs bshad blo gsal mgul rgyan*. 3a-20a. Go-mang College: Lha-sa, Tibet: n.d. (PDF of incomplete printing available at UMA Institute for Tibetan Studies, <http://www.uma-tibet.org>.)
- 1995 Mundgod revision of Ngawang Gelek *bla brang: Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzād-pa 'i-rdo-rje*, vol. 16. New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1995.
- 1999 Mundgod: *dnegos po brgyad don bdun cu'i rnam gzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung*. In *don bdun cu dang sa lam sogs nyer mkho'i skor phyogs bsgrigs*: 1-55. Mundgod, India: Dre-pung Gomang Library, 1999.
- 1999 Tōyō Bunko CD-ROM: “Tibetan texts of *don bdun bcu* of ‘*jam dbyangs bzhad pa and rigs lam 'phrul gyi lde mig of dkon mchog bstan pa'i sgron me*.” In the Toyo Bunko Database CD Release II. Tokyo, Japan: Tōyō Bunko, 1999. CD-ROM. (This edition is based on the 1999 Mundgod.)
- 2001 Kan su'u: *dnegos po brgyad don bdun cu'i rnam gzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung*. In *don bdun cu dang sa lam sogs nyer mkho'i skor phyogs bsgrigs*: 88-146. Kan su'u, China: mi rigs dpe skrun khang, 2005.
- 2005 Mundgod: *dnegos po brgyad don bdun cu'i rnam gzhag legs par bshad pa mi pham bla ma'i zhal lung*. In *don bdun cu dang sa lam sogs nyer mkho'i skor phyogs bsgrigs*: 1-67. Mundgod, India: Dre-pung Gomang Library, 2005.
- 2011 TBRC *bla brang*: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa)* TBRC W22186.14:115-178 (PDF of *bla brang bkra shis 'khyil*: *bla brang brka shis 'khyil dgon*, publishing date unknown).
- English translation: Jeffrey Hopkins and Jongbok Yi. *The Hidden Teaching of the Perfection of Wisdom Sūtras: Jam-yang-zhay-pa's Seventy Topics and Kōn-chog-jig-may-wang-po's 173 Topics*. Dyke, VA: UMA Institute for Tibetan Studies, 2014: downloadable at uma-tibet.org.
- Great Exposition of the Interpretable and the Definitive / Decisive Analysis of (Tsong-kha-pa's) "Differentiating the Interpretable and the Definitive": Storehouse of White Beryl of Scripture and Reasoning Free from Mistake, Fulfilling the Hopes of the Fortunate*
- drang ba dang nges pa'i don rnam par 'byed pa'i mtha' dpyod 'khrulbral lung rigs bai dūr dkar pa'i ngan mdzod skal bzang re ba kun skong*
- Tibetan digital reprint edition: TBRC W22186.10:1-288 (PDF of *bla brang bkra shis 'khyil*, *bla brang brka shis 'khyil dgon*, publishing date unknown).
- Tibetan digital reprint edition: TBRC W1KG21952.1 (PDF of *sbag sa: nang bstan shes rig 'dzin skyong slob gnyer khang*, [1968]).
- Tibetan edition: Published at Lhasa, Tibet: Go-mang College, date unknown. Acquired by Jeffrey Hopkins in Lhasa, Tibet, at Go-mang College in 1987.
- Taipei reprint (published by the Corporate Body of the Buddha Educational Foundation, Taipei, Taiwan, 2008) of the 1999 codex (Mundgod, India: Go-mang Library, 1999) based on the 1995 Mundgod revision (Mundgod, India: Go-mang College, 1995) of the 1973 Ngawang Gelek *bla brang* edition (New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1973).
- English translation of section one: William Magee. *Principles for Practice: Jam-yang-zhay-pa on the Four Reliances with Ngag-wang-pal-dan's Annotations*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- English translation of section two: William Magee. *Questioning the Buddha About Contradictions in His Teachings*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- English translation of section three: William Magee. *Buddha's Answer Dispelling Contradiction in the Sūtras*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- English translation of section four: William Magee. *Empty of What? Imputational Natures as Character-Non-Natures*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.

- English translation: Jeffrey Hopkins. *Two Puzzles: What Do "Own-Character" and "Imputational Natures" Mean?* UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org.
- Great Exposition of the Middle / Decisive Analysis of (Chandrakīrti's) "Supplement to (Nāgārjuna's) 'Treatise on the Middle'": *Treasury of Scripture and Reasoning, Thoroughly Illuminating the Profound Meaning [of Emptiness], Entrance for the Fortunate*
 dbu ma chen mo / dbu ma 'jug pa'i mtha' dpyod lung rigs gter mdzod zab don kun gsal skal bzang 'jug ngogs
- Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje). TBRC W21503.9:11-894 (PDF of South India?: Gomang College?, 1997?).
- Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje). bla brang bkra shis 'khyil: bla brang brka shis 'khyil dgon, publishing date unknown. Also available at: TBRC W22186.14.
- Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzād-pa'i-rdo-rje*, vol. 9 (entire). New Delhi: Ngawang Gelek Demo, 1973. Also available at: TBRC W1KG9409.9.
- Buxaduo, India: Gomang, 1967.
- Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzād-pa'i-rdo-rje*, vol. 9. (entire). Mundgod, India: Gomang College, 1997. Also available at: TBRC W21503.9.
- Beijing, China: Pe cin yug hran shin 'gyig par khang, 2004.
- Mundgod, Karnataka, India: Drepung Gomang Library, 2007.
- Translation of the section on the two truths: Guy M. Newland's Ph.D. thesis, *The Two Truths: A study of Mādhyamika philosophy as presented in the Monastic textbooks of the Ge-luk-ba order of Tibetan Buddhism*.
- Translation of the first section: Jules Levinson, *What Does Chandrakīrti Add to Nāgārjuna's Treatise?* UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2015.
- Translation of the second section: Jules Levinson, *How are Hearers and Solitary Realizers Born from Buddhas?* UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.
- Translation of the third section: Jules Levinson, *Decisive Analysis about How Hearers and Solitary Realizers are Born from Buddhas*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2020.
- Translation of the beginning of chapter six: Craig Preston, *Getting into Emptiness. Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six, Introduction—Meaning of "The Manifest," Vessels, Nāgārjuna's Lives, and Sameness: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six, Introduction*, UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2018.
- Translation of part of chapter six: Jongbok Yi. *The Opposite of Emptiness in the Middle Way Autonomy School: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2016.
- Translation of part of chapter six: Jongbok Yi. *The Opposite of Emptiness in the Middle Way Consequence School: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2016.
- Translation of part of chapter six: Guy M. Newland. *Just What Are the Two Truths in the Middle Way Consequence School? Section One: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.
- Translation of part of chapter six: Jeffrey Hopkins. *Buddhapālita's Refutation of Production from Self, Bhāvaviveka's Criticism, and Avalokitavratā's Commentary: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six, Opposite of the Consequences, 1*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.
- Translation of part of chapter six: Jeffrey Hopkins. *Chandrakīrti Defends Buddhapālita against Bhāvaviveka: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six, Opposite of the Consequences, 2*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.
- Translation of part of chapter six: Jeffrey Hopkins. *Chandrakīrti Undermines Bhāvaviveka's Assertion of Autonomy: Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of the Middle: Chapter Six, Compatibly Appearing Subjects, 3*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2018.

- Great Exposition of Tenets / Explanation of Tenets: Sun of the Land of Samantabhadra Brilliantly Illuminating All of Our Own and Others' Tenets and the Meaning of the Profound [Emptiness], Ocean of Scripture and Reasoning Fulfilling All Hopes of All Beings*
 grub mtha' chen mo / grub mtha'i rnam bshad rang gzhan grub mtha' kun dang zab don mchog tu gsal ba kun bzang zhing gi nyi ma lung rigs rgya mtsho skye dgu'i re ba kun skong
- In the *Collected Works of 'Jam-dbyaṅs-bzad-pa'i-rdo-rje*: Reproduced from prints from Labrang-tra-shi-khyil blocks, 15 vols, Gedan Sungrab Minyam Gyunphel Series. New Delhi, India: Ngawang Gelek Demo, 1973.
- Mundgod revision of the 1973 Ngawang Gelek *bla brang* (Mundgod, India: Go-mang College, 1996). Abbreviated reference: "1996 Mundgod revision."
- Taipei reprint of 1999 Mundgod (Taiwan: The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation, 2000). Abbreviated reference: "2000 Taipei reprint of 1999 Mundgod."
- Musoorie, India: Dalama, 1962 [based on the old Go-mang edition]. Abbreviated reference: "1962 Dalama."
- Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje)* TBRC W1KG9409.14:48-625 (PDF of New Delhi: Ngawang Gelek Demo, 1973). Abbreviated reference: "1973 Ngawang Gelek *bla brang*."
- Tibetan digital reprint edition: TBRC W22186.13:35-614 (PDF of *bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon*, [n.d.]). Abbreviated reference: "2001 TBRC *bla brang*."
- Tibetan scanned edition: scanning of old Go-mang edition by Jongbok Yi at Mundgod in 2017. Abbreviated reference: "2017 old Go-mang."
- English translation (entire root text and edited portions of the autocommentary and Ngag-wang-pal-dan's *Annotations*): Jeffrey Hopkins. *Maps of the Profound: Jam-yang-zhayba's Great Exposition of Buddhist and Non-Buddhist Views on the Nature of Reality*. Ithaca, N.Y.: Snow Lion Publications, 2003.
- English translation (beginning of the chapter on the Consequence School): Jeffrey Hopkins. *Meditation on Emptiness*, 581-697. London: Wisdom Publications, 1983; rev. ed., Boston: Wisdom Publications, 1996.
- English translation of root text with Lo-sang-kön-chog's commentary: Daniel Cozort and Craig Preston. *Buddhist Philosophy: Losang Gonchok's Short Commentary to Jamyang Shayba's Root Text on Tenets*. Ithaca, N.Y.: Snow Lion Publications, 2003.
- Translation of the section of the distinctive tenets of the Consequence School: Daniel Cozort, *Unique Tenets of the Middle Way Consequence School* (Ithaca, N.Y.: Snow Lion, 1998).
- Translation into complex-character Chinese: Su-an Lin. *Jeffrey Hopkins' Easy Access to Jamyang-zhay-pa's Maps of the Profound: Autonomy School*.
- Translation into complex-character Chinese: Su-an Lin. *Jeffrey Hopkins' Easy Access to Jamyang-zhay-pa's Maps of the Profound: Consequence School*.
- Translation of the root text and Ngag-wang-pal-dan's word commentary: Jeffrey Hopkins. *Jam-yang-zhay-pa's Presentation of Tenets: Lion's Roar Eradicating Error, Precious Lamp Illuminating the Genuine Path to Omniscience with Ngag-wang-pal-dan's Word Commentary*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2016.
- Jeffrey Hopkins. *Jam-yang-zhay-pa's Great Exposition of Tenets on the Two Truths in the Consequence School with Ngag-wang-pal-dan's Annotations, Sections 1-5*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.
- Illuminating a Little the Presentation of Awareness and Knowledge: Beautiful Golden Garland of Eloquence*
 blo rig gi rnam bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi 'phreng mdzes
- Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum ('jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje)*. TBRC W22186.14:305-376 (PDF of *bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon*, [n.d.]).
- Translation of the first section: Elizabeth Napper, *The Difference Between Realizing and Not Realizing: Jam-yang-zhay-pa's Presentation of Awareness and Knowledge, I*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.

- Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*
 rtags rigs kyi nram bzhag nyung gsal legs bshad gser gyi phreng mdzes
 Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* (*'jam dbyangs bzhad pa'i rdo rje*). TBRC W22186.14:176-304 (PDF of bla brang bkra shis 'khyil: bla brang bkra shis 'khyil dgon, [n.d.]).
 Translation of the first section: Katherine Rogers, *How Can a Conclusion be Drawn from a Sign? Jam-yang-zhay-pa's Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence, I*. UMA Institute for Tibetan Studies, uma-tibet.org, 2017.
- Jetāri / Jitāri (*dgra las rgyal ba*, c. 10th century)
Explanation of the Suchness of the Reasons
 hetuttattvopadeśa
 gtan tshigs kyi de kho na nyid bstan pa
 Tibetan digital reprint: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4261). TBRC W23703.190:629-644 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Introducing Children to Logic*
 byis pa 'jug pa'i rtog ge
 bālāvātārātarka
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4263). TBRC W23703.190:652-674. (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Jñānashrībhadrā
 pramāṇaviniścayaṭkā
tshad ma nram par nges pa'i 'grel bshad
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4228), TBRC W23703.187:357-591 (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Khay-drub Ge-leg-pal-sang (*mkhas grub dge legs dpal bzang*, 1385-1438)
Ornament for the Seven Treatises / Ornament for the Set of Seven Valid Cognition Treatises Dispelling Mental Darkness
 tshad ma sde bdun gyi rgyan yid kyi mun sel
 Tibetan digital reprint edition: In *gsung 'bum* (*mkhas grub rje*) TBRC W29195.8:395-778 (PDF of Dharamsala: Sherig Parkhang, 1997).
- Mokṣhākaragupta (*paṇḍi ta thar pa 'byung gnas sbas pa*)
The Language of Logic
 tarkabhāṣā
 rtog ge'i skad
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4264). BDRC W23703.190:674-739. (PDF of Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).
- Pur-bu-jog Jam-pa-gya-tsho (*phur bu lcog byams ba rgya mtsho*)
The Topic of Signs and Reasonings from the "Great Path of Reasoning" in the Magic Key to the Path of Reasoning, Explanation of the Collected Topics Revealing the Meaning of the Texts on Valid Cognition
 tshad ma'i gzhung don 'byed pa'i bsdus grva'i nram par bshad pa rigs lam 'phrul gyi lde'u mig las rigs lam che ba rtags rigs kyi skor
 Buxa, 1965.
- Shākyabuddhi / Shākya blo
Commentarial Explanation of (Dharmakīrti's) "Commentary on (Dignāga's) 'Compilation of Valid Cognition'"
 tshad ma nram 'grel gyi 'grel bshad.
 Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur* (*sde dge*, 4220). BDRC W23703.176:3-657. (PDF of New Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

Shamkarānanda (*bram ze bde byed dga' ba*)

Explanatory Commentary on (Dharmakīrti's) "Commentary on (Dignāga's) 'Compilation of Valid Cognition'"

pramāṇavārttikaṅkā

tshad ma nam 'grel gyi 'grel bshad

Tibetan digital reprint edition: In *bstan 'gyur (sde dge, 4223)*. BDRC W23703.182: 4-587. (PDF of New Delhi, India: Delhi Karmapae choedhey, Gyalwae sungrab partun khang, 1982-1985).

2. OTHER WORKS

Maher, Derek F. "Knowledge and Authority in Tibetan Middle Way Schools of Buddhism: A Study of the Gelukba (*dge lugs pa*) Epistemology of Jamyang Shayba (*'jam dbyangs bzhad pa*) In Its Historical Context." Ph.D. diss., University of Virginia, 2003.

Katherine Rogers holds a B.A. in Religious Studies as well as an M.A. and a Ph.D. in Tibetan Buddhist Studies from the University of Virginia. She taught at Washington and Lee University as an Assistant Professor for two years.

She has two published works, *Tibetan Logic* and *How Can a Conclusion be Drawn from a Sign? Jam-yang-zhay-pa's Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence 1* and is the translator and editor of *The Garland of Mahamudra Practices* by Khenpo Konchog Gyaltsen. She received a Doctoral Dissertation Research Grant from The American Institute of Indian Studies and also spent one year as a volunteer with The Tibet Information Network, working with Tibetan refugees in Northern India.

She served for four years on the Board of Trustees of Nurse Healers-Professional Associates, Incorporated. Currently, as well as working as a translator with the UMA Institute for Tibetan Studies, she co-owns a small business, Valley of Gems.

This book is a translation of the second section of Jam-yang-zhay-pa’s *Illuminating a Little the Presentation of Signs and Reasonings: Beautiful Golden Garland of Eloquence*, a textbook studied by beginners at the Gomang College of Drepung Monastery and at La-brang Tra-shi-khyil and their affiliated institutions throughout Inner Asia.

In their system, the student needs to develop a strong “path of reasoning”—a mind trained in valid knowledge—in order to pursue not only the academic path but also the path of meditation and self-transformation. The study of Signs and Reasonings plays an important role in the development of this path of reasoning, being an introduction to the fundamentals of logic, including syllogisms and their components, correct reasons (or “signs”) and how they come to be correct—able to induce in the debater and meditator new knowledge about something not formerly understood.

In this section of his work, Jam-yang-zhay-pa introduces the student to definitions for the basic concepts of correct reasoning, with a focus on laying the foundation for understanding the necessary relationship between the subject, predicate, and sign in the context of the generation of valid inferential knowledge, leading to direct perception of reality.

uma-tibet.org